

Suar 14 tinta

● Centre de Formació d'Adults
Baix Montseny

Sumari

Voltant pel món _____	02
<i>Iniciació al català oral</i>	
Cien años vives, cien años estudias _____	04
<i>Introducció al lèxic de la conducció</i>	
Cadavre exquis _____	06
<i>Accés a la universitat (literatura)</i>	
La escuela de mi infancia _____	07
<i>Formació instrumental III</i>	
Biografías _____	10
<i>Castellà elemental</i>	
Les estacions _____	12
<i>Formació instrumental II</i>	
Festivals and celebrations in the U.K. _____	14
<i>Anglès II</i>	
Aprender conociendo una ciudad _____	18
<i>Formació instrumental I</i>	
RAWA _____	20
<i>ACFGS i AU (Hist. món contemporani)</i>	
Creació plàstica _____	21
<i>Dibuix i pintura</i>	
Cap a la sostenibilitat _____	25
<i>GES i ACFGM</i>	
22 d'abril: Dia de la Tierra _____	26
<i>Formació instrumental A i B</i>	
Así somos _____	28
<i>Iniciació al castellà oral</i>	
Eleccions al Parlament de Catalunya _____	30
<i>Accés a la universitat</i>	
Suquet electrònic _____	31
<i>Ofimàtica</i>	
Qüestionari d'inici de curs _____	34
Col·laboracions _____	36
Informació del centre _____	41

Presentació

L'any 2004 és un any d'esperança, malgrat tot. L'any 2004 volem que sigui l'any de la pau, malgrat tot.

El nou escenari polític, tant autonòmic com de l'Estat, ens projecta cap a un objectiu de treball comú: treballar per la ciutadania i amb ella a través de la cultura del diàleg.

En sintonia plena amb aquest objectiu, des de l'Ajuntament ens hem plantejat un nou model de funcionament, en el qual es treballa de manera coordinada des de totes les àrees, i es fan plantejaments globals i de futur sense deixar el dia a dia, d'acord amb les necessitats expressades per la ciutadania. Aquest nou model comporta una adaptació per part de tothom, dels polítics, dels treballadors i dels veïns i de les veïnes de Sant Celoni.

Dins d'aquest treball coordinat, el Pla de les persones adultes de Sant Celoni té prioritat. El Pla ha de definir el futur, immediat i a llarg termini, de la formació a tots els nivells: bàsic, de lleure, ocupacional, laboral, etc. Cal buscar elements que ens permetin definir el model,

que amb la implicació de tothom pugui donar resposta a les vostres inquietuds. També des de la Generalitat s'està dissenyant el que han de ser els centres de formació d'adults. De ben segur que perseguim el mateix objectiu, i això ha de facilitar la definició del model municipal. Com a alumnes del Centre de Formació d'Adults Baix Montseny, us demanem la vostra participació i implicació en aquest procés.

La revista que avui, diada de Sant Jordi de 2004, presentem és un clar exemple de participació i de formació. Totes les aportacions i els articles que la conformen s'han elaborat amb la com-licitat de tot l'alumnat, amb la vostra diversitat, amb la vostra cultura, amb els vostres coneixements i amb un objectiu comú: reflectir la vostra experiència, exportar-la més enllà del centre i fer-ne participar a la ciutadania de Sant Celoni.

Felicitats i endavant!

Joan Castaño i Augé
Alcalde

Staff

SUAR TINTA! núm. 14 Abril 2004
Revista del Centre de Formació d'Adults "Baix Montseny"
Ajuntament de Sant Celoni
Torras i Bages, 12, 1r - 08470 Sant Celoni (Vallès Oriental)
Tel./Fax 93 867 04 48 - cfadults@santceloni.org

La revista s'ha elaborat a partir dels textos i col·laboracions dels alumnes del Centre, als quals agraïm la seva participació.

Aquesta és una revista plural, on tots els autors poden expressar lliurement les seves opinions. Per tant, les valoracions i judicis dels diferents articles pertanyen als seus autors, i no tenen que ser necessàriament compartits per l'equip de redacció ni pel Centre.

Redacció: Sergi Bernal, Paqui García, Ana Navarrete,
Anna Soler, M. Antònia Vilarrudona
Portada: Patricia Ríos Redondo
Disseny: tmautoedicio.com (Cesc Cruzate)
Impressió: Gràfiques Mapse

Voltant pel món

▢▢ | Iniciació al català oral

Al curs d'Iniciació al català oral hem voltat pel món a través de contes, de llegendes i d'històries d'arreu. Entre

tots les hem posat en escrit, i ara les volem compartir amb vosaltres.

L'ILLA DE SANT MIQUEL

L'any passat, per setmana santa, el meu marit i jo vam anar a l'illa de Sant Miquel. Només arribant, una gavina va decorar-nos el capó del cotxe. Feia un vent fresc i net.

Veníem de Normandia, banyada per l'oceà Atlàntic, una part de França que té personalitat pròpia. Les cases són diferents i amb més llum que en d'altres llocs. Vam deixar el cotxe i vam pujar escales amunt fins a la porta del monestir, que estava tancada. Començada la baixada, vaig enfocar el cap del meu marit amb la càmera. Darrere d'ell hi havia l'illa de Tombelen, on diu la llegenda que hi enterraren l'esposa del rei Artur. De sobte, una bufada de vent li aixecà tots els pèls del cap, que quedaren envoltant l'illa de Tombelen sense cobrir-la, sinó rodejant-la com una aura, confonent-se el passat amb el futur. Quan ets a l'illa, sents alguna cosa extraordinària i molt

agradable. Aquí mateix hi havia fa molt temps el taumaturg Sant Miquel. Els monjos escrigueren les narracions de les seves gestes i miracles. Els pelegrins i viatgers les explicaren després als seus països.

Una vegada, una dona cega era davant de l'illa, i quan va trobar-se casualment de cara el monestir, va començar a veure-hi. «Quina bella visió», va cridar. Per això el poblet d'on era ella es diu Bovuar, que significa 'bella visió'.

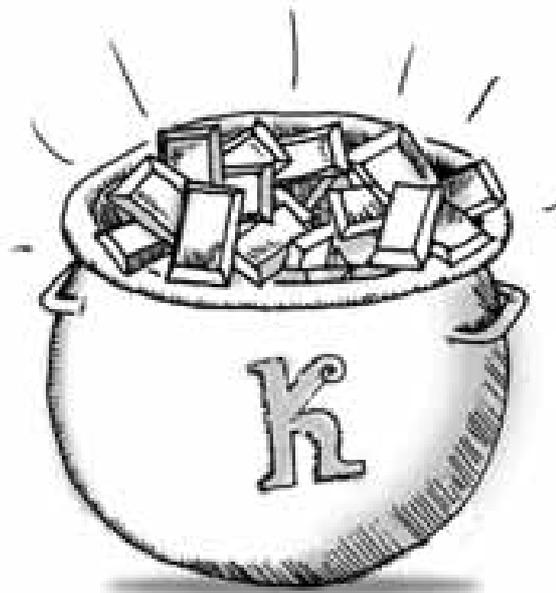
Una altra dona que esperava un nen volia travessar les dunes de sorra a la vora del mar. Hi havia baixa mar, i de sobte, va sentir els primers dolors i va caure sobre la sorra. Aleshores el mar s'aixecà i només va rodejar la dona, és a dir, la mar alta evità la jove mare. Els pescadors la trobaren sana i estàlvia, i el nen també. En aquest lloc on va passar això hi construïren una creu.

Lina Dorofeeva

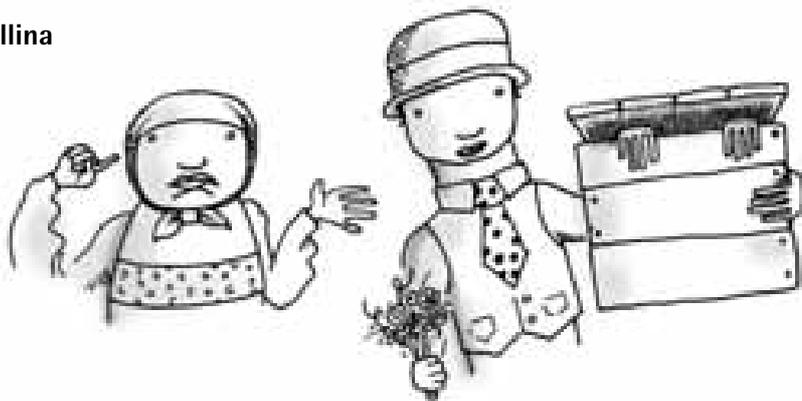

LA HISTÒRIA DE KAZAÑ

Fa uns mil anys, a la vora del riu Volga, hi havia un país que es deia Bolgaru. La gent d'aquest país era molt avançada; hi havia també molt bons artesans. A Bolgaru hi vivia un rei que tenia tres fills. Com que el país era molt ric i els seus habitants molt treballadors, un rei veí va voler envair-lo. Llavors el rei de Bolgaru va dividir el seu reialme en tres parts, i va donar una part a cada fill. Com que el rei era molt vell, va dir als seus fills que anessin cap al nord, cap a l'est i cap al sud. El fill que va anar cap al nord, quan travessava un riu, va perdre una olla molt gran plena d'or. En la seva llengua olla es deia *kazan*, i per això des d'aleshores aquest riu es diu Kazan, i la ciutat que va fundar el fill, Kazañ. El segon fill va establir-se a la vora del mar Negre i va fundar-hi un país amb el nom de Bulgària. El tercer fill va baixar cap al sud i va instal·lar-se entre el mar Negre i el mar Caspi. Al seu país, li va posar el nom de Balcària, que ara es diu Cabardno-Balcària.

Gulshat Valiullina

LA CAIXA DE FUSTA

Hi havia una vegada una noia que es deia Blakxot. No tenia mare ni pare, i vivia amb la seva madrastra, que la feia treballar molt i la pegava. La Blakxot va provar d'escapar-se moltes vegades, però la madrastra sempre la trobava i la feia tornar a casa. Fins que una dia a la Blakxot se li va acudir una solució: va anar al bosc, va construir una caixa de fusta i s'hi va amagar a dins. Només en sortia de nit per menjar i per beure.

Un dia, una dona va trobar la caixa i se la va endur. Va pensar que li aniria bé per asseure-s'hi a l'hora de munyir les vaques. Cada nit, quan tothom dormia, la Blakxot sortia de la caixa i feia tota la feina de l'estable. La mare de la casa s'estranyava que tot estigués net i endreçat, i per això, una nit, un dels seus dos fills va anar a l'estable a vigilar. Llavors va tenir una gran sorpresa: va veure una noia molt guapa, d'ulls grans, cabells llargs i negres i la pell molt blanca, com la lluna.

El fill va enamorar-se de la Blakxot i va dir a la seva mare que es volia casar amb la caixa. La mare li va dir que no es podia casar amb una caixa, però el fill no li va fer cas i s'hi va casar. L'endemà al matí, la germana del noi li va portar l'esmorzar al dormitori —com era costum l'endemà d'un casament—, i llavors va descobrir una noia molt bonica, la Blakxot. La germana va explicar a la mare i al germà que la caixa de fusta s'havia transformat en una noia maquíssima. Aleshores l'altre germà va decidir que es casaria amb una gossa, perquè es pensava que també es convertiria en una noia, com la caixa del seu germà. Però el pobre germà, que tenia mal cor, va morir, perquè la gossa se'l va menjar. La Blakxot i el seu marit, en canvi, van viure feliços sempre més.

I vet aquí un gos, i vet aquí un gat, i aquest conte s'ha acabat!

Ikram Al Aissati

Cien años vives,

cien años estudias

Introducció al lèxic de la conducció

Obtener el carné de conducir no es una tarea fácil. Para una persona inmigrada cuya lengua materna sea, por ejemplo, el árabe o el ruso, o simplemente, para alguien ajeno al léxico propio de la conducción, las dificultades se multiplican. En la escuela de adultos intentamos proporcionar a todos los alumnos las herramientas adecuadas para que, una vez hayan adquirido una base sólida de vocabulario, puedan estudiar en una

autoescuela, superar el examen teórico y el práctico y conseguir finalmente el permiso de conducir, requisito indispensable, entre otras cosas, para acceder al mundo laboral. Algunos de los estudiantes que asisten regularmente al curso de la escuela de adultos nos explican a continuación su experiencia en primera persona.

Mi nombre es Conxita Cortell. Desde los años cuarenta que mi deseo era conducir, pero siempre tuve dificultades económicas, de tiempo y demás. Me decidí a los 67 años, supongo que demasiado tarde, pero no pierdo la ilusión, pues este curso y la paciencia de la profesora me animan a seguir. ¿Será lo que dicen morir en el intento?

Me llamo Mustapha y tengo 24 años. Tengo el carné de conducir de Marruecos, pero aquí no vale. Por eso estoy estudiando este curso en la escuela de adultos. Lo más difícil es la teórica, pero poco a poco lo voy entendiendo.

Me llamo Lidiya Sharapa y soy de Ucrania. Hace tres años que vivo en Sant Celoni. Los dos últimos años he estudiado español, y durante este curso quisiera aprender más palabras para poder sacarme el carné de conducir. Gracias por ayudarme a dar el primer paso para prepararme para el examen.

Soy Mohamed Haitof. Soy de Marruecos y tengo 29 años. Tengo carné, pero aquí no vale, no entiendo por qué. Por eso estoy aquí, para aprender, porque tengo ganas de sacarme el carné de este país. Además, lo necesito para el trabajo y para muchas otras cosas.

Soy Hassan Ziani. Nací en Nador (Marruecos) y tengo 31 años. Necesito el carné porque tengo coche y no puedo utilizarlo. También lo quiero para ir de vacaciones.

Introducció al lèxic de la conducció

Mi nombre es Marina Ponomareva. Para poder aprobar el carné de conducir y obtener el permiso correspondiente, se necesita tiempo, dinero y obstinación; para las personas extranjeras es bastante difícil por el idioma. Cada día salen o imponen nuevas reglas de circulación, más duras.

A la gente de fuera nos es difícil estudiar en la autoescuela por problemas con el idioma; la primera etapa es aprender con ayuda del *Manual del conductor* de la escuela de adultos, pero para eso necesitamos saber hablar y leer el idioma. En este curso se da facilidad para entender y aprender el español; además, es económico: la matrícula cuesta 20 euros, más 3 o 4 euros del libro. Este libro facilita la comprensión de las normas y las señales de circulación; así, aprendemos nuevas palabras, conocemos nuevos términos, sinónimos, significados de las palabras que nos son difíciles de entender. El profesor se esfuerza en darlo todo, define las palabras que no se comprenden, aclara, explica, dibuja las diversas situaciones en la pizarra, da clases con la ayuda del vídeo, repite las cosas varias veces y se esfuerza en responder a quien no lo entiende.

Este curso es una etapa inicial para todos los adultos que quieren e intentan aprender, no sólo las normas de circulación, sino también el idioma, adultos que nunca hemos estado sentados delante de un volante.

Cada capítulo o tema contiene un formulario tipo test (pregunta-respuesta). Al final del curso nos ponen una película facilitada por la Creu Roja, en que presenciamos un accidente y los primeros auxilios. Con esta base o fundamento adquirimos conocimientos y nos abren las puertas para estudiar en una autoescuela oficial. Yo es el segundo año consecutivo que voy a la escuela de adultos. Estoy contenta, porque he aprendido muchas cosas nuevas, no sólo relacionadas con el carné de conducir, sino que también me ha servido para conocer la vida, la cultura..., de otras personas y grupos de la clase. En los últimos años, en la escuela de adultos ha habido algunos cambios en el sistema de estudio, fiestas de fin de año... Muchas gracias a la Administración de Sant Celoni y al profesorado de la escuela de adultos. Hay un dicho en mi país que dice: «Cien años vives, cien años estudias.»

Mi nombre es Lidia Zubkova. Soy rusa y vivo en Cardedeu. Quiero estudiar este curso para aprender a conducir y sacarme el carné. Me gusta el curso de léxico de la conducción, porque me sirve para aprender más palabras.

Mi nombre es Abdenabi Touhami. Soy de Marruecos y tengo 26 años. Tengo el carné de conducir marroquí. Este curso es útil para las personas que no conocen bien la lengua española. El coche es necesario para muchas cosas, para trabajar, por ejemplo, y para disfrutar... La teórica es un poco difícil para la gente que lleva poco tiempo aquí. Creo que habría que buscar una solución para esta gente.

Cadavre exquis

▢ Accés a la universitat (literatura)

A la manera dels surrealistes, al curs de literatura hem volgut compondre una narració a partir de fragments, que hem anat unint com les baules d'una cadena, sense

saber-ne el final. Si el resultat és o no «exquisit», dependrà de la benevolència del lector.

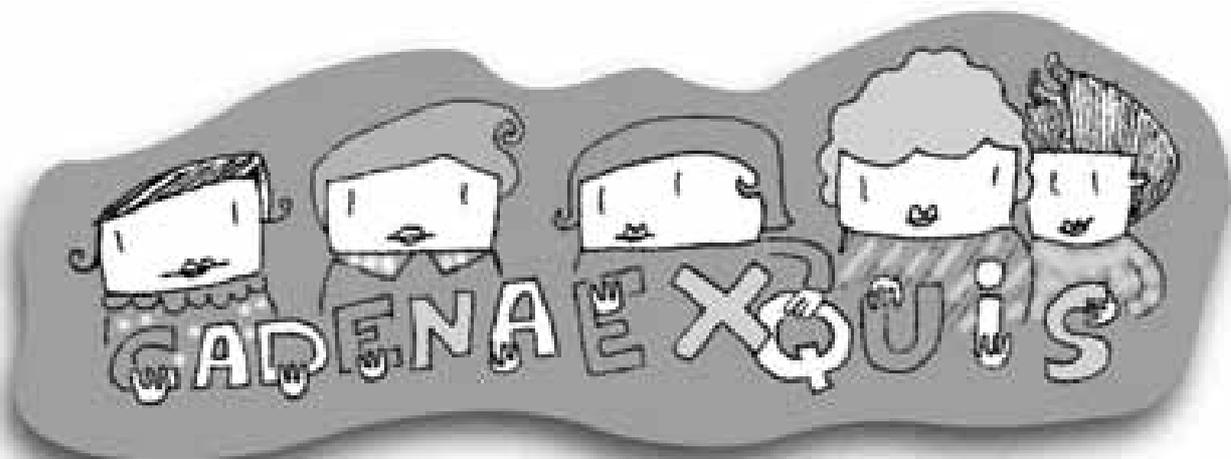
En tornar de la cuina, va continuar explicant-me la gesta d'en Narcís, tal com ell la hi havia narrat a l'edat de dotze anys, un dia que el seu pare s'havia vist afectat d'un desacostumat accés d'eloqüència...

...Quan va sortir de la cuina amb els refrescs, la Judit es va asseure al sofà tota feliç i va continuar explicant-me la història que ja havia començat. En Narcís, el pare de la Judit, que era el gran de dotze germans, havia marxat a Canadà quan tenia vint anys per treballar-hi i ajudar econòmicament la seva família. Havia escollit Canadà perquè allà hi vivien des feia uns quants anys uns amics dels seus pares i dels seus oncles. Va ser un moment molt difícil per a tots ells...

...De seguida, però, van començar a arribar els diners; en Narcís s'havia espavilat molt ràpid. Ajudat pels amics dels seus pares i dels

seus oncles, va trobar una feina en la qual s'havia de treballar de valent, però el sou era elevat. Si tot continuava igual, en poc temps podria tornar a casa. L'affligia pensar que quan se n'anés no tornaria a veure l'Angela, una veïna de tarannà seriós, molt agradable i pacient que li ensenyava a parlar l'anglès amb fluïdesa...

...Un dia, caminant cap a la feina, la nostàlgia va irrompre a la seva ment i el va fer volar cap al seu país, on podia veure el seu carrer, la seva família..., i tot pensant, en girar a la cantonada, va topar una noia. Era la noia més bonica que havia vist a Canadà. Des del moment en què es van conèixer, van començar a veure's molt sovint. D'aquesta manera, l'Alba, que és com es deia la noia, formaria part dels pensaments més profunds d'en Narcís.

La escuela de mi infancia

Formació instrumental III

Recuerdo escolar

Una voz gritando siempre,
siempre gritando silencio.
Mis manos llenas de tinta
emborronan un cuaderno.
Lejos, muy lejos, muy lejos.
Se oye la voz del maestro
que habla de montes y ríos.
Me escapo por la ventana
corro, corro por el cielo
y voy jinete celeste
sobre un nubarrón muy negro.
Persiguiendo nubes blancas
paso la tarde de invierno.
Me despierta una campana,
Padre nuestro...

Lole y Manuel

Soy una señora de 71 años y, actualmente, asisto a clases en esta escuela de adultos. Pues bien, yo tengo muy buenos recuerdos de cuando era pequeña y, concretamente, escolares. A mi escuela íbamos niños de todas las edades, y las clases resultaban muy distraídas. Teníamos una maestra joven que, en los ratos de recreo, nos enseñaba muchos juegos. Pero también nos ponía unos castigos bastante duros cuando hacíamos travesuras, como ponernos de rodillas con los brazos en cruz y un par de libros en cada mano. También hubo a quien le pusieron garbanzos debajo de las rodillas y, además, le hicieron escribir cien veces «No volveré a portarme mal en clase». En tiempo de cuaresma, el mismo día que aquí se come la butifarra y la tortilla, si hacía buen tiempo, también se celebraba. Y nos íbamos todos con la maestra a merendar al campo y nos pasábamos la tarde jugando. Os podría contar muchas cosas más, pero no quiero alargarme; sólo deciros que yo fui una niña muy feliz.

Casimira Ruiz

Bueno, poco tengo para contar de mi infancia escolar, pero sí que me acuerdo de un profesor: don Serafín. Don Serafín era un señor ya mayor, pero, en poco tiempo, me enseñó mucho; además guardo un grato recuerdo, ya que fue él quien me regaló un libro, que aún conservo, para que aprendiese a escribir cartas. La verdad es que el librito me fue muy útil. Recuerdo también de aquel tiempo de escuela que, cuando salíamos, al acabar las clases, de vuelta para casa, me paraba en todos los escaparates de las pastelerías que me quedaban de camino. Mi afición era la de contemplar aquellos dulces que parecían buenísimos, ¡y lo debían de estar! Siempre iba con una compañera, Paquita, que era bizquilla y un poco feúcha, pero todo lo que tenía de fea lo tenía de vivaracha. Esta niña tenía mucha gracia. Un día nos hizo entrar en el edificio de correos para llevarle la carta a los «reyes magos»; allí, un funcionario nos dijo que dónde íbamos, que los reyes magos eran los padres; y entonces, Paquita, un poco enfadada, dijo: «¡Pues no! Si mi padre fuera rey, no sería albañil». Ya veis que no son grandes cosas para contar. Pero siempre recordaré aquel profesor con cariño y agradecimiento.

Anita Gil

Quan era petit, vaig anar al cole de La Salle, de Sant Celoni. El cole només era de nois. En aquests moments no tinc gaires records.

Un dia, quan anava a cinquè, vaig trencar un vidre d'una finestra, sense voler. Aleshores va arribar un germà i em va fer fora de classe.

Recordo especialment el professor Domènech, que era un bon mestre, almenys per mi. Em feia classes de castellà, català i naturals, i em va ensenyar bé. Quan s'acabaven les classes havíem de sortir per la porta principal, però uns quants nois i jo, sempre que podíem, sortíem per la porta del darrere. Allò no era permès. Però és que per la part del darrere hi havia una aula amb ocells dissecats i ens agradava molt anar a veure'ls. Ens quedàvem allà una mica encantats.

Em recordo del meu company, en Balua, que era un noi del meu grup. Ell tocava la bateria, i jo, el baix. I ens ho passàvem molt bé fent música.

Josep Ortín

Mis recuerdos de la escuela se remontan a tiempos ya lejanos, más o menos a los años cuarenta, cuando los niños guardaban los rebaños y las niñas nos cuidábamos de hacer la comida del mediodía, pues los padres trabajaban.

Recuerdo a doña Mercedes con cariño, ya que la maestra que tengo ahora, a veces, me la recuerda. En cierta situación me aconsejó que no perdiese el tiempo jugando, que aprovechase para aprender, pues el tiempo es oro y no se puede malgastar. En alguna ocasión nos escapábamos del patio y nos íbamos a jugar con los niños. Así que el castigo era escribir cien veces «¡No me escaparé de clase!». Lo más lamentable fue que sólo pude asistir hasta los nueve años, ya que en casa se nos necesitaba para tra-bajar. Los tiempos eran duros, muy difíciles. Sobrevivir era lo prioritario.

Conxita Cortell

Soy de un pueblo de Extremadura. Era una niña cuando empecé a trabajar, sólo tenía ocho años. No pude ir a la escuela; mejor dicho, nada más estuve tres meses en el colegio, y me sacaron para poder trabajar en el campo, porque tenía a mi padre enfermo y tenía que ayudar en casa con algo de dinero. En aquel tiempo me pagaban cinco pesetas. Por este motivo, no puedo contar muchas cosas.

La primera maestra que tuve era muy buena, se llamaba Dolores, pero se tuvo que marchar a Cáceres. Y nos pusieron otra que se llamaba Juana, y era muy mala. Nos castigaba, nos ponía con los brazos en cruz y un libro en cada mano. También nos pegaba con una vara de olivo en las manos. Así es que muchas veces, cuando salíamos al recreo que era en la calle, no volvíamos a la escuela. A pesar del tiempo, recuerdo muy bien cómo eran aquellas clases: había unos pupitres de madera de dos plazas que, para escribir, tenían incorporados unos tinteros, ya que en aquellos tiempos escribíamos con pluma y tinta. Entonces las niñas iban a clases separadas de los niños. Pero en una misma clase estábamos todas juntas, desde los seis hasta los catorce años, así las niñas más grandes daban clase a las niñas más pequeñas.

Y bien, ahora que ya soy una mujer adulta y que tengo la posibilidad de asistir a la escuela, lo quiero aprovechar y así mejorar mi nivel cultural.

Basilisa Sánchez

Vine a Sant Celoni con ocho años. No recuerdo a mi maestra, pero ya en Sant Celoni estuve en dos colegios. Me lo pasaba muy bien. Tuve que aprender un poco de catalán. Mi señorita se llamaba Felisa. Recuerdo que nos daban leche en polvo, un vaso por las mañanas. También nos enseñaban a hacer labores.

Mi infancia fue muy corta. Tuvimos que trabajar, tanto mis hermanos como yo, desde que éramos muy pequeños. ¡Eran otros tiempos!

Angeles Vargas

Mis padres nunca fueron al colegio, y eso de que los hijos fueran desde pequeños a la escuela no entraba dentro de sus planes.

Recuerdo que yo ya tenía siete años y no iba al colegio. Entonces, unos vecinos hablaron con mis padres y les hicieron ver lo importante que era ir al colegio. Mis padres lo entendieron y aceptaron que yo y mis hermanos fuéramos escolarizados si estos vecinos se hacían cargo de todos los gastos que ello suponía, ya que en mi casa carecíamos de recursos económicos. Y así lo hicieron. Nunca lo agradeceremos lo bastante. Ellos, mis vecinos, nos compraban el material, los libros; vaya, todo lo necesario. Se hicieron cargo de todo.

Mi madre, cuando nos llevaba por las mañanas a la escuela, se quedaba asustada, pero se fue acostumbrando. Yo iba con mis colitas con lazos rojos; era muy buena niña y cuidaba muy bien de mi hermano. Luego, me fui haciendo mayor y empecé a hacer «campana» con mis amigos; le decía a mi madre que me iba al colegio y no iba, me quedaba por la calle.

Hoy que ya soy mayor, quiero dar las gracias a mis vecinos, de todo corazón. Les estoy muy agradecida, porque gracias a ellos hoy sé leer y escribir. ¡Dios los guarde muchos años!

María Salguero

Cuando yo tenía cinco años nos trasladamos de casa, y de Sant Hilari pasamos a vivir a Gualba de Dalt. Por primera vez fui a la escuela. Era un colegio de monjas. La responsable de mi clase se llamaba sor Jacinta; ella fue quien me enseñó a leer y a escribir, a sumar y a restar.

Cuando ya fui un poquito más mayor, conocí a sor María. Esta monja era muy poquita cosa, pero todos los miércoles venía al mercado de Sant Celoni. Y me traía a mí con ella, para que la ayudara. Luego ella me compraba una pasta y algo para beber, y yo ¡tan contenta!

A los nueve años hice la primera comunión. Íbamos a la iglesia a aprender el catecismo. Y recuerdo el mes de mayo..., todo el mes de rosario. Al cabo de un tiempo, las monjas marcharon y yo tuve que cambiar de colegio. Entonces fui a la Escuela Nacional, y allí, doña Ángeles me enseñó a multiplicar. Como no me aprendía las tablas, me puso de rodillas y ¡vaya que me las aprendí rápido! Desde entonces, hoy es el día que aún no las he olvidado. También me enseñó a escribir a máquina, pero... ¡sin mirar las teclas! Y estos son algunos de los recuerdos de mi niñez, vividos en estas escuelas.

Natividad Casas

Pues lo mío es muy «gracioso». Yo nací en un pueblo de Albacete, llamado Hellín, y soy la más pequeña de cuatro hermanos. Hellín es un pueblo pequeño, pero el colegio quedaba a una cierta distancia de donde vivíamos. Además, no había en aquellos tiempos medio de transporte que nos llevara. Así es que el día que a alguien le sobraba una bicicleta, me llevaban a la escuela, y si no, me quedaba en casa. La señorita se llamaba Begoña. El día que yo iba al cole hacía una cruz en el calendario; la verdad es que al cabo del año no había muchas. Por otro lado, como en casa yo era la pequeña y la más mimada, el día que tenía sueño, la nena no iba al cole; el día que me dolía un dedo, tampoco. Y así fue que, cuando me hice mayor, me di y me doy cuenta del error tan grande que cometieron mis padres conmigo.

Pilar Martínez

Aquest any, l'aportació del nostre grup intenta reflectir la diversitat d'alumnes que hi participem, mitjançant la ressenya biogràfica d'alguns personatges prou importants,

que pertanyen a diferents àmbits, dels nostres països d'origen.

Boris Yeltsin (1931)

Se unió al PCUS en 1961. Fue la persona elegida para acabar con la corrupción del partido y de la ciudad de Moscú. Como alcalde de la ciudad y líder del partido, se mostró como un activo y resuelto reformador. Su actitud contestataria le hizo muy popular.

El 29 de mayo de 1990 fue elegido presidente de Rusia. Desde este cargo, buscó mayor autonomía y una profunda reforma política y económica. En julio de 1990 abandonó el PCUS.

En junio de 1991 fue elegido por voto popular para ocupar la presidencia de la República de Rusia. Cuando estalló el golpe de los comunistas conservadores el 19 de agosto de 1991, se puso al frente de la reacción popular.

Debilitado Gorbachov, Yeltsin se convirtió en el hombre fuerte de la situación. Tras el referéndum favorable a la independencia de Ucrania, acordó con los líderes de Ucrania y Bielorrusia el fin de la URSS y la formación de una Comunidad de Estados Independientes, de la que Yeltsin, como presidente de Rusia, asumiría la mayor parte de las responsabilidades en defensa y asuntos exteriores de la extinta superpotencia.

Su labor como presidente de Rusia ha sido muy polémica. La crisis económica, la no resuelta rebelión en Chechenia, su afición al alcohol y su carácter inestable, además de su mala salud, fueron haciéndole crecientemente impopular. El año 2000 dimitió, siendo sustituido por Vladimir Putin.

Marina Ponomareva (Rusia)

Ibn Batouta

(Tánger, 1304? – 1377?)

Gran viajero, teólogo y cronista árabe. Abd Allah El Lauati, conocido por Ibn Batouta, fue contemporáneo de Marco Polo. Su imagen y su fama no fueron nunca ensombrecidas por éste. Viajero impenitente, dedicó su

vida al estudio de la geografía.

En 1324 partió de su ciudad natal, Tánger, en peregrinación a La Meca. Con este motivo, Batouta comienza lo que sería un viaje tras otro, haciendo estudios y escribiendo. Durante sus veintinueve años de recorridos, cubriría aproximadamente 120.000 kilómetros, alcanzando desde la China (por el este) hasta Andalucía (por el oeste), y desde Tombuctú (ahora en Mali) a las estepas de Rusia.

Visitó varias veces la Meca. Cruzó tres desiertos, los de Turkestán, Jorasán y Herat. Navegó por el mar Rojo, atravesó el mar Negro, llegó a las costas del océano Pacífico y surcó los mares de Bengala y Sumatra.

En 1349 regresó a Tánger y realizó diversos viajes por África. Finalmente, en 1353 se estableció para siempre en la ciudad de Fez, después de veintinueve años de viajes.

Todas sus experiencias y conocimientos los recogió en su diario de ruta, que es una visión incomparable del mundo en el siglo XIV.

Outman Mesbahi (Marruecos)

Helena Ivanovna Diakonova, Gala

(Kazañ, 1894 – Portlligat, 1982)

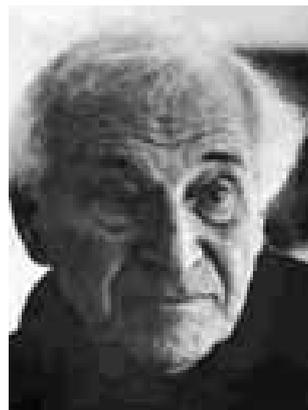
Gala nació en Kazañ (Rusia) en el año 1894. En 1913,

enferma de tuberculosis, fue enviada por su familia al sanatorio suizo de Clavadel, donde conoció al poeta francés Paul Éluard. En 1917 se casaron y, de la mano de su marido y de sus amigos André Breton, Louis Aragon y Max Ernst, irrumpió en el efervescente movimiento

surrealista parisino. En el verano de 1929, Éluard y Gala, junto con otros amigos, visitaron al joven pintor Salvador Dalí en su refugio de Portlligat, en Cadaqués. Durante aquella corta estancia Gala y Dalí se enamoraron y ella tomó una decisión firme: «Ya no nos separaremos nunca más». A partir de entonces, Gala se convirtió en la modelo, la musa y la compañera inseparable de uno de los artistas más famosos del siglo XX, y lo siguió en sus viajes por toda Europa y los Estados Unidos. Para él, ella era todo. Gala era un factor que estabilizaba la vida del artista. Ella manejó el éxito de Dalí en los años treinta, consiguiendo exposiciones en toda Europa y en los Estados Unidos. Gala se divorció legalmente de su marido en 1932, y en 1934 Dalí y Gala se casaron en una ceremonia civil, en París. Años más tarde, en 1958, lo hicieron por la iglesia. Desde el año 1971, el matrimonio estableció su estancia en el castillo de Púbol, donde Gala moriría y sería enterrada. Desde 1996 el castillo está abierto al público como Casa-Museo Castillo Gala-Dalí.

Gulshat Valiullina (Rusia)

Mark Shagal
(Vitebsk, 1887-Sant Pau de Vença, 1985)

Mark Shagal es un gran pintor, grafista e ilustrador. Nació en la ciudad de Vitebsk, en Bielorrusia. Era el mayor de ocho hermanos, por ello se vio obligado a estudiar y trabajar como ilustrador, cosa que le apasionaba, ya que le gustaba mucho pintar. A la edad de veinte años se traslada a San Petesburgo para aprender dibujo y pintura. Tres años después, Mark marcha a París, donde continúa sus estudios. Será en París donde iniciará su producción artística además de descubrir el cubismo. En el año 1914 hace su primera exposición en Berlín. En el mismo verano de este año, regresa a Vitebsk para casarse, pero estalla la primera guerra mundial y Shagal se alista en el Ejército ruso, siendo destinado a San Petesburgo. Y allí sigue pintando. En 1917, después de la revolución, lo proponen para ministro de cultura, pero él rechaza el cargo y vuelve a su ciudad natal. Ya en Vitebsk, forma una sociedad con dos pintores más y crean una escuela de pintura. El pintor escribe su biografía, y en 1923 la presenta en París. Luego se dedica a recorrer muchos países de Europa

y Oriente Medio. En 1937 Mark Shagal recibe la nacionalidad francesa. Cuando los nazis invaden Francia, primero marcha a España y luego a los Estados Unidos. Al enterarse de que su ciudad había sido destrozada, se dedica a pintar cuadros para su pueblo. En 1948 regresa a Francia y decora con sus pinturas las lámparas de la Ópera de París. Después marcha a Israel, donde hace las vidrieras decorativas de un hospital. Ya en el año 1973 presenta su exposición en la galería de arte Tretyakova de Moscú. Muere en 1985, a la edad de noventa y ocho años. En la casa donde nació y vivió está su museo y un monolito con su imagen.

Liudmila Panchanka (Bielorrusia)

Vlad Tepes, Vlad el Empalador,
príncipe de Valaquia
(1428-1476)

Conocido en el mundo entero como *Drácula*, nació en Rumanía. Fue uno de los príncipes rumanos que, por diversas hazañas, llamó la atención. Fue un personaje muy especial que despertó el interés no sólo de sus contemporáneos, sino también de muchos estudiosos, a lo largo de la historia. Para muchos historiadores, Drácula fue un heroico defensor de los intereses y de la independencia de su país, además de ser un fanático defensor del cristianismo. En cambio, para otros se trataba de alguien que torturaba, atormentaba y, por supuesto, mataba para divertirse, por simple y puro placer. Se ganó por méritos propios el apodo de *Dracul*, el diablo, por su afamada crueldad y sangre fría. Fue un tirano y un guerrero cruel, pero de ninguna manera un vampiro. Ha inspirado numerosas novelas de terror; por ello se le identifica con Drácula, personaje de ficción, el vampiro de Transilvania. El castillo de Drácula está situado a 40 kilómetros de la ciudad de Bistrita, ciudad donde nacimos mi hermano y yo.

Marius y Nicolae Vesa (Rumanía)

Les estacions

Formació instrumental II

Quatre estacions l'any té.
Primer la primavera i l'estiu després;
Segueix la tardor i al final l'hivern.
Quatre, que senzill que és!

Les alumnes de Formació Instrumental II us volen fer arribar els seus records i les seves sensacions sobre les estacions.

La primavera de hace dos años
fui con mi marido a Mallorca.
Fuimos a ver las Cuevas del
Dnac. Hacía buen tiempo y
nos bañábamos en la playa.

Iluminada

La primavera es la estación del año
que más me gusta. Hace más calor,
puedo salir a pasear sin tener frío.
Se hace de noche más tarde y
aprovecho más el día. Es una estación
muy bonita porque florecen las
plantas y a mí me gustan mucho.
Por otra parte hay mucho jolen y en
casa mis hijos se ponen malos.

Dolores Domene

La primavera es la estación del
año que más me gusta.
El día ya se hace más largo y
tiene una luz especial que me anima
ya a ponerme a hacer cosas nuevas, a
trastear con mis plantas, a pintar,
dar largos paseos por la montaña, etc..
Es como prepararme para el verano
del que también disfruto mucho, pues
me encanta la playa

Fca Martínez

Cuando yo era pequeña iba al campo con
mi padre a jugar a la pelota y me
lo pasaba muy bien.
También íbamos siempre a la fuente de
los Enamorados a buscar agua fresca y
buena.

Isabel Ramírez Fernández

Cuando yo tenía entre 7 y 14 años
me fui a vivir a una casa de campo
con mis padres y mis hermanos y
tenía muchos árboles y muchas
clases de frutas y sembrábamos mu-
cho algodón. Otros días me iba al maíz
y cogía mazorcas y hacía trenzas.

Beatriz

Recuerdo que cuando era pequeña, salíamos con los amigos a jugar a la calle. Jugábamos a cuerda y al escondite. Lo pasábamos muy bien y era muy divertido. Ahora los niños no juegan en la calle porque hay muchos coches y mucho peligro.

Ma. Angels Olivé

El otoño es una estación en la que se caen las hojas de los árboles y a mi no me gusta nada porque es una estación triste, los días son tan cortos que cuando te das cuenta es de noche.

Carmen Carrete Aranda

Yo recuerdo que de pequeña celebrábamos la festividad de Todos los Santos haciendo gachas, que las hacíamos con harina, leche, azúcar y tostones de pan. Después nos las comíamos y con las que sobraban tapábamos las cerraduras de las puertas de las casas del pueblo. La gente se enfadaba pero no sabían quién era.

Franisca Manjón García

Entramos en el Año Nuevo con frío pues el invierno está en su pleno apogeo. Con la llegada del Carnaval parece que nos contagia su alegría, pues poco a poco los días son más largos y la gente disfruta más de sus hermosas horas de sol para ir a pasear.

Dolors Martínez

No me gusta el invierno porque de pequeña había pasado mucho frío yendo al campo a ver las remolachas y cuando nos mandaban ir a por el agua a la fuente estaba cubierta de hielo de las heladas que caían, pues a veces, antes de llegar a casa ya resbalábamos y se nos rompía el cántaro porque entonces no había agua en las casas.

Ana San Miguel

Festivals and celebrations in the U.K.

☐☐☐☐ | Anglès II

Different cultures all over the world celebrate events at different times of the year. These celebrations have their origins in history, tradition, religion and politics. It is a way of maintaining traditions and interest in their culture. "Bank Holidays" are holidays in which the right to a "day off" is enshrined in English Law. At present, there are eight Bank Holidays in England, three around Christmas, four in spring, and the August Bank Holiday.

Les diferents cultures d'arreu del món celebren diferents fets a diferents èpoques de l'any. Aquestes celebracions tenen els seus orígens en la història, tradició, religió i política. És una manera de conservar les tradicions i l'interès per la seva cultura. Les *bank holidays* són les festes en les quals el dret a un dia lliure està inclòs a la llei anglesa. Actualment hi ha vuit *bank holidays* a Anglaterra, tres per Nadal, quatre a la primavera i una festa per l'agost.

Burns' Night on January 25th

Robert Burns is Scotland's most well-known and best loved poet. He was born on January 25th 1759, and Burns' night is celebrated on or around his birthday. A Burns' Night supper must always begin with Burns' own Selkirk Grace. Traditional speeches and toasts punctuate the meal.

La nit de Burns (25 de gener)

Robert Burns és el poeta més conegut i apreciat a Escòcia. Va néixer el 25 de gener de 1759 i la nit de Burns se celebra el dia o al voltant del dia del seu aniversari. El sopar de la nit de Burns sempre ha de començar amb la seva pròpia *Selkirk Grace*. Discursos tradicionals i brindis interrompen l'àpat.

Saint Valentine's Day on February 14th

Valentine was a priest martyred for his faith in 270 AD. He incurred the wrath of the Emperor Claudius by helping young lovers to marry against his wishes and ended up being beheaded for this troubles. Before his execution,

Valentine had fallen in love with his jailer's daughter and signed his final note to her "From your Valentin", a phrase that has lasted through the centuries. Valentine cards have been sent since Victorian times. They were sent anonymously. It is a large market. Originally hand-made and decorated with pictures of hearts, flowers, birds and lots of lace. Saint Valentine's

Day is traditionally the day on which the birds are supposed to choose their mate.

El dia de Sant Valentí (14 de febrer)

Valentí era un mossèn martiritzat per la seva fe el 270 aC. Va encendre l'ira de l'emperador Claudi ajudant joves amants a casar-se en contra dels seus desitjos i va acabar decapitat per aquests problemes. Abans de la seva execució, Valentí es va enamorar de la filla del vigilant de la presó i va li va escriure en una nota «Del teu Valentí», una frase que ha perdurat durant segles. Les targetes de Sant Valentí han existit des de temps victorians. S'enviaven de manera anònima. És un gran mercat. Originalment eren fetes a mà i decorades amb dibuixos de cors, flors, ocells i molts llaços. El dia de Sant Valentí és tradicionalment el dia que se suposa que els ocells escullen el seu company.

Saint David's Day on March 1st

is the Patron Saint of Wales. He was born in the middle of the 6th century. Despite his noble birth he soon took to the monastic life and was noted for his austerity: he drank only water, and worked long hours and studied hard. He founded a monastery and went on a pilgrimage to Jerusalem. He was a powerful orator. David died on March 1st 589 AD and he was canonised in 1120.

El dia de Sant David (1 de març)

Sant David és el sant patró de Gal·les. Va néixer a la meitat del segle VI. Tot i les seves arrels nobles, aviat va iniciar la vida monàstica i va fer ressaltar la seva austeritat: només bevia aigua i treballava moltes hores i estudiava molt. Va fundar un monestir i va anar de peregrinació a Jerusalem. Era un orador poderós. David va morir l'1 de març del 589 dC i va ser canonitzat el 1120.

Saint Patrick's Day on March 17 th

Saint Patrick is the Patron Saint of Ireland and also of Nigeria. He was born probably in Scotland. When he was about sixteen years old he was captured by pirates and sold into slavery in Ireland and spent six years in captivity, working as shepherd for a Druid priest. He learnt the Celtic language and customs. He had a vision, or a dream, in which an angel told him he must to escape and return home, so he ran away sailing. Later he entered in a monastery and the pope sent him to Ireland as a missionary.

El dia de Sant Patrici (17 de març)

Sant Patrici és el sant patró d'Irlanda i també de Nigèria. Va néixer probablement a Escòcia. Quan tenia setze anys va ser capturat pels pirates i venut a l'esclavitud a Irlanda i va passar sis anys de captiveri, treballant com a pastor per a un mossèn druída. Va aprendre la llengua i els costums celtes. Va tenir una visió o un somni, en què un àngel li deia que s'escapés i tornés a casa i es va escapar navegant. Més endavant va entrar en un monestir, i el papa el va enviar a Irlanda com a missioner.

April Fool's Day on April 1st

On April 1st is a grand occasion for all practical jokers! The origins of April Fools' Day go back to the adoption of the Gregorian calendar in 1582, when the new year was moved and fixed as January 1st.

Many people did not remember the new dates for some time and these people that forgot it were ridiculed by being sent silly gifts and invitations to nonexistent parties and called "April Fools".

El dia dels Innocents (1 d'abril)

El dia 1 d'abril és una bona ocasió per fer bromes i innocentades. Els orígens del dia dels Innocents es remunten a l'adopció del calendari gregorià, el 1582, quan l'Any Nou es va traslladar a l'1 de gener. Molta gent no recordava les noves dates i aquests que se n'oblidaven eren ridiculitzats perquè els enviaven regals i invitacions a festes que no existien i s'anomenaven innocentades.

Saint George's Day on April 23rd

Saint George is the Patron Saint of England. George is believed to have come from Cappadocia and was raised in Palestine. He was beheaded by Diocletian for protesting against the Emperor's persecution of Christians. His successful endurance of a series of horrific tortures impressed so the Emperor's wife, Alexandria, that she converted to Christianity, and was executed too. George became the patron saint of the Crusades. Many of the legends attached with St George bear a remarkable resemblance to tales of King Arthur and ancient British and English folklore, and the dragon, associated with St George, is also a powerful pre-Norman symbol. The story is allegorical, with the dragon representing Satan and the princess representing the Christian Church.

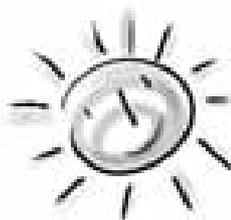
Sant Jordi (23 d'abril)

Sant Jordi és el sant patró d'Anglaterra. Jordi es creu que és de la Capadòcia i va ser criat a Palestina. Va ser decapitat per Dioclecià per protestar contra la persecució de l'emperador de cristians. La seva fortalesa en les terrorífiques tortures va impressionar tant a la dona de l'emperador, Alexandria, que es va convertir al cristianisme i també la van executar. Jordi es va convertir en el sant patró de les creuades. Moltes de les llegendes relacionades amb Sant Jordi porten una gran semblança amb els contes del rei Artur i l'antic folklore britànic, i el drac, associat amb sant Jordi, és també un poderós símbol prenordic. La història és al·legòrica, amb el drac que representa Satanàs, i la princesa, l'Església cristiana.

Midsummer's Day / Summer solstice on June 21st

The word "solstice" comes from the Latin "sol". Midsummer's day -June 21st- marks the summer solstice, the day when the sun reaches its northernmost point. It's day is the longest day of the year.

El solstici d'estiu (21 de juny)

La paraula solstici prové del llatí *sol*. El 21 de juny marca el solstici d'estiu, el dia que el sol arriba al punt més nòrdic. És el dia més llarg de l'any.

Harvest Festivals (various days)

Thanksgiving ceremonies and celebrations for a successful harvest are very ancient. They are a mixture of the religious and the secular and take place throughout the country, during the month of September. Churches, schools all around the country hold an annual Harvest Festival service. The congregation bring in gifts and offer of produce. After that, they will move on for the Harvest Supper. The ladies will all have been cooking and they all together will have a good.

Les festes de les collites (diferents dies)

Les cerimònies d'acció de gràcies i les celebracions per les collites productives són molt antigues. Són una barreja de religió i laïcisme i tenen lloc arreu del país durant el mes de setembre. Les esglésies i escoles de tot el país celebren el servei anual de la festa de la Collita. La congregació porta regals i ofereixen el producte. Després aniran al sopar de la collita. Les dones hauran cuinat i tots junts s'ho passaran molt bé.

Hallowe'en on October 31st

Hallowe'en is one of the old festivals of Britain but has increased its popularity, due to influence from the USA. The name "Hallowe'en" comes from the full name of the festival: All Hallows Eve (the night before All Saints' Day. Hallowe'en was believed to be the night when between the worlds of the living and the dead communication would be possible. In order to confuse these wandering spirits, children would dress up in each others' clothes, and "Jack-o-lanterns" would be placed by the doors to frighten them away.

Hallowe'n i Tot Sants (31 d'octubre)

Hallowe'n és una de les festes més antigues de Gran Bretanya, però ha augmentat la seva popularitat a causa de la influència dels Estats Units. El nom de *hallowe'n* ve del nom complet de la festa «la Nit dels Sagrats» (la nit abans del dia de Tots Sants). Es creu que Hallowe'n és la nit en què entre el món dels vius i els morts hi ha una possible comunicació. Per tal de confondre els esperits, els nens es disfressen i es col·loquen *jack-o-lanterns* a les portes per tal d'espantar-los.

Bonfire Night on November 5th or Guy Fawkes'Night

Guy Fawkes Night has been celebrated every year since 1606. Most people think they really represent Guy Fawkes and his failed attempt to destroy the King and Government. In the previous weeks to November 5th, children construct these "Guys" with old clothes and straw. And when it gets dark a lot of bonfires are lit and a great display of fireworks is shown.

La nit de la foguera o la nit de Guy Fawkes (5 de novembre)

La nit de Guy Fawkes' ha estat celebrada cada any des de 1606. La majoria de gent pensa que ells realment representen en Guy Fawkes i el seu intent frustrat de destruir el rei i el Govern. Les setmanes anteriors al 5 de novembre, els nens fan aquest *guys* amb robes velles i palla. I quan es fa fosc, s'encenen moltes fogueres i hi ha una gran mostra de focs artificials.

Saint Andrew's Day on November 30th

Saint Andrew is the Patron Saint of Scotland and his feast day is on November 30th.

El dia de Sant Andreu (30 de novembre)

Sant Andreu és el sant patró d'Escòcia i el dia de la seva festa és el 30 de novembre.

Boxing Day on December 26th

It is a tradition from when many working people were "in service" and had very little time off. If they were household servants, they certainly could not have Christmas Day off as were needed to look after the family and guests. Boxing Day was the day they did always have off and were allowed to go home to visit their families, taking with them "Christmas Boxes" or gifts. Nowadays, it is customary to give small gifts or monetary tips to regular visiting trades people (milkman, dustman, paper boy, etc.) and for employers to give a Christmas bonus to employees, and these gifts are still called "Christmas Boxes".

El Boxing Day (26 de desembre)

És una tradició de quan molta gent treballadora estava de servei i tenia molt poc temps lliure. Eren criats o servents que no lliuraven el dia de Nadal perquè havien de cuidar la família i els convidats. El Boxing Day era el dia que sempre tenien festa i podien anar a casa seva portant les cistelles o regals. Actualment, és costum donar detalls o propines a la gent de servei (lleters, escombriaires, repartidors del diari...), i als empleats se'ls donen pagues extra de Nadal i aquests regals que es diuen cistelles o paneres.

Informació recollida per Josiane Charrere i treballada pels alumnes del grup

Parlant de celebracions, també hem fet una petita entrevista a l'Asma Batool sobre les festes del seu país, Pakistan.

For you, what's the most important Festival in your country?

- The Horse and cattle show. It's an Hindu festival but it's also celebrated in Pakistan.

When is it celebrated?

- Once a year, in springtime.

Where is it celebrated?

- In the most important cities of the country.

What is it like?

- It's a meeting of different animals (cows, bulls, horses...) in a place like a circus. They make a show.

How long is it?

- Just one day.

Are there many people?

- Oh..., yes... Plenty of people take part in it and go there to see it.

What's your opinion about it?

- I like it! It's exciting!

Per tu, quina és la festa més important del teu país?
-La festa del cavall i del bestiar. És una festa hindú però que també se celebra al Pakistan.

Quan se celebra?

- Un cop l'any per la primavera.

On se celebra?

- A les ciutats més importants del país.

Com és?

- És una trobada de diferents animals (vaques, toros, cavalls...) en un lloc com una plaça. Fan un espectacle.

Quant dura?

- Només un dia.

Hi ha molta gent?

- Oh..., sí... Moltíssima gent hi participa i va a veure-ho.

Quina és la teva opinió?

- M'agrada! És molt emocionant!

Aprender conociendo una ciudad

Formació instrumental I

En aquest grup de Formació instrumental hi assisteixen majoritàriament dones immigrades que estan aprenent la llengua castellana a nivell oral, tot i que amb algunes també es treballa la llengua escrita.

En el grup s'ha establert una bona relació, i d'elles mateixes va sorgir la iniciativa de fer una sortida a Barcelona. La majoria no coneixia la ciutat, i per a les

més joves va suposar una nova experiència poder realitzar aquesta activitat.

En aquestes pàgines us explicarem en què va consistir la sortida, de primer amb una explicació de la ruta que vam fer i, seguidament, a través d'uns escrits que han redactat les alumnes en la seva pròpia llengua i que després han traduït al castellà.

Casa Batlló

La mañana del viernes 30 de enero salimos de Sant Celoni en tren hasta Barcelona. En primer lugar nos propusimos hacer un recorrido por la Barcelona modernista situada en la zona del Eixample. Al salir de la estación del paseo de Gràcia pudimos admirar la casa Batlló de Gaudí; la casa Amatller, de Puig i Cadafalch, i la

casa Lleó-Morera, de Domènech i Montaner, todas ellas construidas a principios de siglo XX. Luego nos dirigimos a pie por el paseo de Gràcia hasta la calle Provença,

La Pedrera

donde está situada la Pedrera o casa Milà de Gaudí. Continuamos paseando hasta la avenida Diagonal, donde pudimos admirar la casa de les Punxes, que ocupa una

Pca. Sant Jaume

buena parte de una manzana del Eixample. Después nos aproximamos en metro hasta el templo de la Sagrada Familia, la obra de Gaudí más significativa de la ciudad y la más conocida en el mundo.

Seguidamente nos dirigimos en metro hasta el barrio gótico de la ciudad.

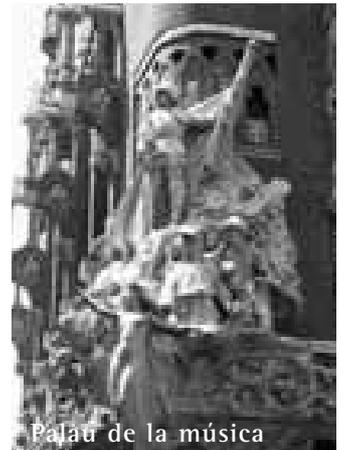
Paseamos por sus calles estrechas hasta la plaza de Sant Jaume, donde están situados el palacio de la Generalitat y el ayuntamiento de la ciudad. Después seguimos andando hasta la catedral, donde pudimos visitar el interior de la basílica y el claustro.

Catedral

Ya a mediodía, subimos por la Via Laietana, y antes de comer, nos acercamos hasta el palacio de la Música Catalana. Luego, una vez comimos y descansamos un rato, fuimos hasta la plaza Catalunya y, como las más jóvenes del grupo no habían entrado nunca en unos grandes almacenes, nos propusieron entrar en El Corte Inglés.

Para finalizar, nos quedaba pasear por la conocida Rambla, des de la fuente de Canaletes hasta el popular monumento a Colón, donde pudimos

Palau de la música

La Rambla

observar los quioscos y puestos de venta de flores y de variados animales y, como no, poder disfrutar del placer de pasear por el lugar más vivo y con más encanto de la ciudad de Barcelona.

نشكر الأستاذة ماريه أنطونيا
 على هاته الرحلة الممتعة للتفرقة
 أكثر على برشلونة ولكي نندمج مع
 المضار الطلانية وعلى حسب المعاملة
 التي عاملتنا بها شكراً كثيراً
 وردة حنان

Gracias a la profesora Maria Antònia por todo y, especialmente, por la excursión, que ha supuesto una actividad muy interesante para nosotras, ya que ahora sabemos más de la cultura catalana.

Muchas gracias.

Hanan y Ouarda

Cuando estaba en Marruecos siempre oía hablar de Barcelona como una ciudad extraordinaria. Gracias a Dios que he venido a Sant Celoni y he entrado en la escuela de adultos para aprender el idioma castellano. Me gusta esta escuela y también las compañeras de clase.

Un día hemos preparado una excursión para cambiar la rutina de cada día. A primera hora de la mañana hemos cogido el tren en dirección a Barcelona. Estamos contentas de ir a visitar esta ciudad antigua. ¡Es verdad! Me alegra mucho y he pasado un día muy agradable. Hemos andado y también hemos subido en metro, para llegar a los diferentes sitios que nosotras tanto deseábamos ver. Por ejemplo, la plaza Catalunya, la Sagrada Familia, la casa Batlló y otros muchos puntos de interés que hay en la ciudad.

La profesora nos ha explicado la historia de los diferentes lugares que hemos visitado y también hemos hecho fotos.

Para acabar doy gracias a Gaudí por dejarnos su obra y también gracias a la profesora por organizar esta salida.

No lo olvidaré nunca jamás.

Aziza

وأنا في المغرب كنت دائماً أسمع عن برشلونة ما يثير إعجابي بها، حتى ساء القدر وأنت إلى سن سلونى دخلت مدرسة اللسان لتعلم اللغة الأسبانية، فأنا سعيدة بهذا أوب العناية الساملة التي أنقذنا منها لأن زميلتي من هذه البرشلونة من مدرسة بصفة خاصة، وبعد.

حظنا يوماً للرحلة والخروج من الروتين اليومي خصصناه لبعثنا إلى برشلونة، ركنا القطار في يوم مسرور متجهين إلى هذه المدينة العريقة فعدنا لها مدينة جميلة نسألنا فربما رأينا فيها كل ما نرا عجايب فبينما سعيدياً تمتشى على قدمينا نارة، ونكب المشاهدة أخرى باحسين عند الأماكن والمناطق التي نحن متشوقين إلى رؤيتها، مثلاً: كساحة كطلونيا، سألنا فملينا. كلاس بطيون، إلى آخره من الأماكن المشهورة.

وكانت مشرفنا كليا وعلنا إلى هذه الأماكن، تقفون لنا فيها بعض الدهور، ونشرح لنا عن تاريخ هذه الأماكن نشكر (رنا) على ما حدثه في برشلونة ونشكر ماريه أنطونيا على هذه الرحلة التي لا نسى أبداً

عزيزة

▣ Accés a cicles formatius de grau superior Accés a la universitat (Història del món contemporani)

El passat 17 de novembre de 2003, la Coordinadora d'Entitats Solidàries va organitzar la conferència «Afganistan després de l'11-S» a càrrec de Sahar Saba, membre de RAWA (Associació Revolucionària de Dones d'Afganistan). Aquesta organització lluita per als drets

de les dones a l'Afganistan. Alumnes que preparem la prova d'accés a la universitat i a cicles formatius de grau superior vam assistir-hi, i us volem fer arribar què vam aprendre en aquella xerrada.

Sahar Saba és una dona d'aparença delicada i de veu suau, però parla molt clar sobre el seu país i sobre la intervenció internacional. No crida per dir-nos que creu que, aviat, el seu país serà oblidat sense que les coses canviïn per a la gent més necessitada.

Per fer-nos entendre la realitat del seu país, ens fa un repàs dels darrers vint-i-cinc anys de la història de l'Afganistan. L'any 1978 els soviètics envaeixen el seu país; hi romandran fins al 1989. Quan marxen, deixen més de dos milions de morts, un país ple de mines i un nou moviment: el fonamentalisme. Aquest havia comptat amb el suport financer dels EUA.

L'any 1992 els fonamentalistes prenen Kabul i comença el calvari de les dones. Calvari que s'agreuja amb l'ascens al poder dels talibans, el 1996: execucions públiques, càstigs públics a dones, prohibició de la música i de tota mena d'entreteniments, etc.

Abans de l'11 de setembre de 2001, es van denunciar les execucions a la CNN, però la resposta de la cadena va ser que l'audiència no estava preparada per veure les imatges. Aquestes mateixes imatges es van fer servir d'una manera constant després de l'atemptat contra les torres bessones.

La representant de RAWA denuncia que, amb la caiguda dels talibans, tornen al poder els yihadis (senyors de la

guerra). Amb això, tot continua: burques, escoles que no funcionen, nenes raptades... RAWA defensa que no s'oblidi la destrucció de les ments i que s'actui de manera immediata, cosa impossible sota el fonamentalisme, que no creu en la democràcia ni en els drets de la dona. De fet, denuncia que la constitució que s'aprovarà tindrà com a base les lleis fonamentalistes.

La voluntat del poble afganès és superar la situació i reorganitzar la seva vida, sobretot les dones. Volen un canvi. Per això la seva organització adopta la paraula revolucionària: que una nena vagi a l'escola és una gran revolució a l'Afganistan.

Finalment, Sahar Saba va respondre les preguntes d'alguns assistents:

- No volen la presència estrangera; els afganesos han de construir el seu país, però amb ajuda.
- Reconeix que la presència estrangera dona estabilitat a Kabul.
- És necessari educar els homes afganesos perquè acceptin canvis en la situació de la dona.
- Els Estats Units accepten que el poder estigui a les mans dels senyors de la guerra.
- RAWA no rep ajudes internacionals, perquè el seu nom inclou la paraula revolucionària.

imatge de la xerrada, el 17 de novembre de 2003

Creació plàstica

Dibuix i pintura

El tema tractat pels diferents grups d'alumnes de Dibuix i pintura és la Diada de Sant Jordi.
Aquí reproduïm les composicions fetes a partir dels dibuixos de cada grup.

Sant Jordi & Jordi

OH! CAVALLEJO CON DIO DE FUEGO ADIENTE
QUE DISE PUSO EN TI TORRON CALIENTE
HACIENDO GOLA DE TE FUGA Y ESCADA
DESENVOLVA CON FUEGO Y VALENTIA

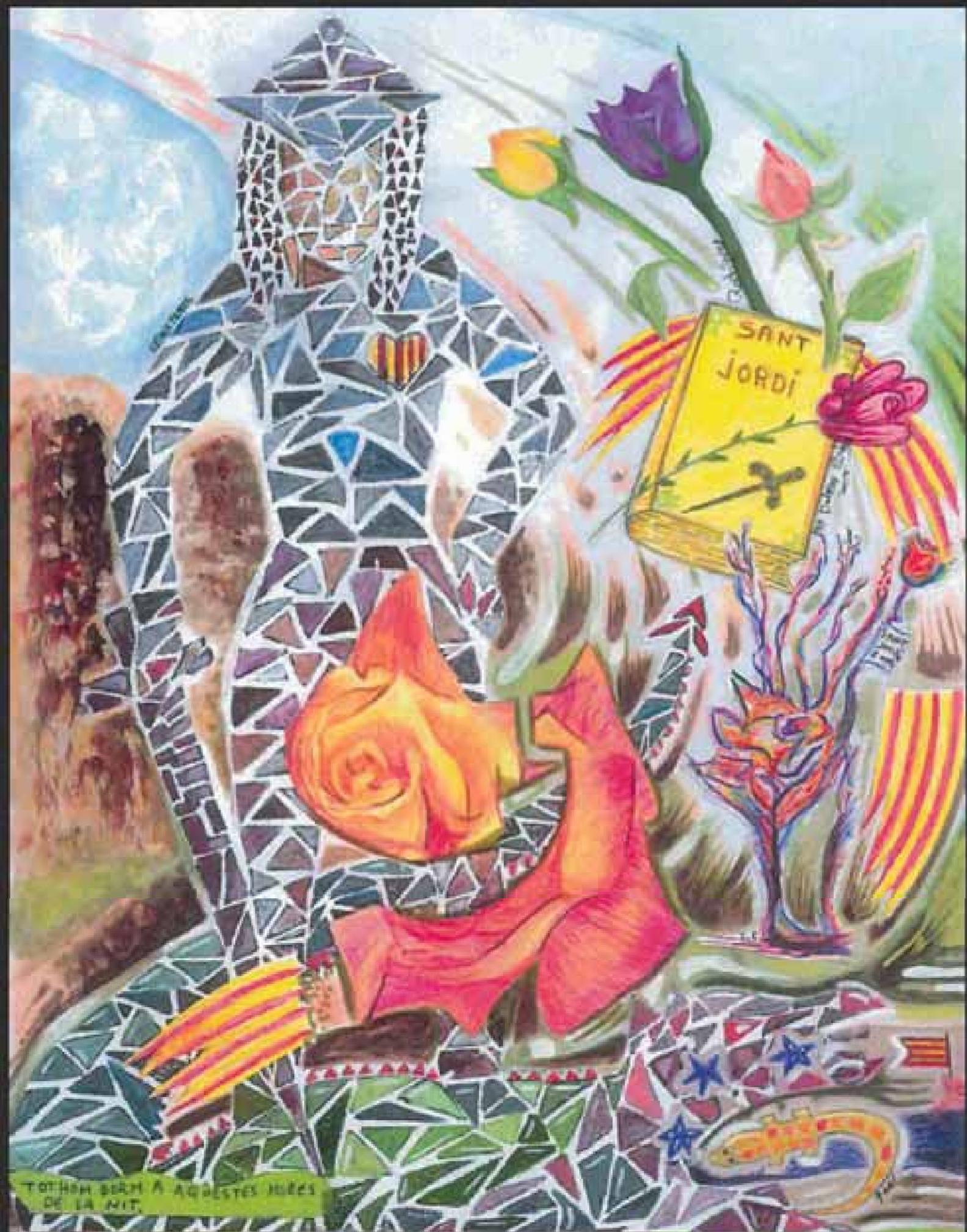
ATRAVIESE A LONGE EN
CON SU SMOIN EN
EN PANTALELLA EN
CON SU GANAFIA.

SO TUER SU EMPRESA VIENDO
SU TANGRE JALIS Y LA ESPADA
BRAGEL EN BUERTO BELLA
QUE ANIMABA

RODAS LAS CONVERTE
PIRIBELAS A LA BARRERA

TOTIEM BORN A AQUESTES HORES
DE LA NIT.

JO M'HE LLEVAT AMB EL CANT DEL GRISÓ, SENTI UN ALTRE COR BENA PEP MEU
BATEGA TANT I TAN FORT QUE BEIXEN DE SENTIRSE ALTRES SORRIS.
ÉS EL TEU ESTIMAT MEU QUE BATEGA FEL NOSTRE AMOR... NERINS

Cap a la sostenibilitat

▢ Graduat en educació secundària Accés a cicles formatius de grau mitjà

Entre les matèries que ens preparem per a les proves de graduat en educació secundària i d'accés als cicles formatius de grau mitjà hi ha l'àrea de tecnologia. En aquesta àrea hem treballat el concepte *desenvolupament*

sostenible i hem cregut que fóra interessant buscar-ne més informació, ja que és un terme de què es parla molt actualment i fins i tot un de nosaltres ha volgut donar la seva opinió i reflectir-la en aquestes pàgines.

El desenvolupament de la tecnologia ha permès realitzar uns canvis espectaculars en la qualitat de vida al llarg de la història de la humanitat, però el medi ambient també ha patit, en gran mesura, els canvis tecnològics de les nostres societats, a causa d'una explotació massiva dels recursos naturals, d'una banda, i, de l'altra, de la contaminació derivada de la industrialització.

Per evitar aquesta degradació del medi cal tendir cap a l'anomenat *desenvolupament sostenible*, una nova manera d'entendre la vida que permeti mantenir i fins i tot augmentar el nivell de benestar de les persones respectant el medi ambient.

El desenvolupament sostenible és un concepte que va sorgir de les Nacions Unides el 1987, segons el qual el creixement econòmic a llarg termini només es pot garantir si es tenen en compte les seves repercussions ambientals. Un desenvolupament de tipus sostenible s'ha de basar en un consum de recursos naturals que permeti mantenir el creixement sense comprometre les necessitats de les generacions futures. Això obliga forçosament a consumir els recursos a una velocitat inferior a la seva regeneració. Per això, el desenvolupament sostenible promou les energies renovables o l'ús més racional de diversos recursos. També implica un replantejament del que significa progrés i creixement, i la inclusió dels actius ambientals en els balanços econòmics.

El 1992 es va celebrar a Rio de Janeiro la Conferència sobre Medi Ambient i Desenvolupament, en la qual es

van prendre acords internacionals perquè es respectessin els interessos de tothom i es protegís la integritat del sistema ambiental i del desenvolupament mundial.

En aquesta Conferència es va elaborar un document anomenat Agenda 21, que és un pla d'acció que descriu els problemes globals actuals i la manera d'afrontar-los basant-se en el principi de desenvolupament sostenible.

En l'àmbit europeu el 1994 es va aprovar la Carta de Ciutats i Viles Europees cap a la Sostenibilitat (Carta d'Aalborg). Aquesta carta té tres parts:

- A la primera part es fa una declaració de consens del paper de les ciutats i viles europees i es defineix la idea de desenvolupament sostenible com a foment del nostre nivell de vida sobre la capacitat de sosteniment de la natura.
- A la segona part s'estableix una campanya que comprèn una sèrie d'activitats adreçades a encoratjar i donar suport a les ciutats i viles en el treball cap a la sostenibilitat.
- A la tercera part es fa referència als processos de l'Agenda 21 Local, que són els plans d'acció local a llarg termini cap a la sostenibilitat.

En l'àmbit municipal, doncs, s'estan aplicant a moltes ciutats i pobles les anomenades Agenda 21 Locals. En el cas de Sant Celoni també s'està desenvolupant a nivell del municipi l'Agenda 21, per tal de cercar l'equilibri entre la necessària evolució de la comunitat i el respecte estricte al medi i al benestar de tothom.

David Salip

Tan important és el concepte de *desenvolupament sostenible* que, fins i tot, és un dels temes principals que promou el Fòrum de Barcelona.

Tots estem farts de veure per la televisió i a la nostra vida quotidiana imatges de contaminació, mares negres, boscos arrasats, mortaldats animals i moltes catàstrofes mediambientals de tot tipus, que cada cop semblen més freqüents i de les quals ens

desentnem i atribuïm la culpa a les multinacionals, als governs o a qui sigui. Però nosaltres també consumim aquest petroli, aquesta fusta, la pell dels animals i d'altres productes tòxics o bé contaminants.

Avui el consumidor té moltes ofertes, i hi ha molta gent que investiga nous mètodes alternatius i productes no agressius per al medi ambient. Actualment no s'ha de fer cap esforç per consumir respectant el medi; només

cal saber escollir i assumir petits hàbits, com ara reciclar.

I petits detalls com aquests són la garantia de futur de les generacions següents i del planeta, perquè sense sostenibilitat no hi ha desenvolupament ni hi ha futur. La Terra no ens pertany, sinó que nosaltres pertanyem a la Terra, però tenim la capacitat de mantenir-la o de destruir-la. Per tant, hem de ser responsables i actuar en conseqüència, però sobretot ENS HEM DE MULLAR!

22 d'abril: Dia de la Terra

▣▣▣ | Formació instrumental A i B

Aquesta és una data important. Va ser establerta el 1970 als Estats Units amb l'objectiu de provocar la reflexió mundial entorn d'una qüestió preocupant: la degradació creixent que experimenta el nostre planeta.

La Terra és la nostra llar i la llar de tots els éssers vius. Tots formem part d'un univers en evolució. Per tant, hem d'assumir les nostres responsabilitats cap a les

generacions presents i futures. És per això que cal respectar la Terra i la vida, cal tenir-ne cura.

Nosaltres, des d'aquestes pàgines, volem contribuir a la reflexió, però també volem proposar-vos l'aplicació d'aquests senzills consells en la vostra tasca quotidiana. És la nostra petita aportació.

¿QUÉ ES AMAR LA VIDA EN LA TIERRA?

- Es cuidar y mantener limpio el aire, el suelo, las aguas y la conservación de la flora y la fauna:
  - Es luchar contra la contaminación del aire, del suelo y del agua.
  - Es luchar contra la desaparición de los bosques.
  - Es evitar la matanza de animales y tratar de evitar la extinción de animales en vías de desaparición.
  - Es evitar el uso de productos químicos como pesticidas, insecticidas... que son perjudiciales para los seres vivos.

- Es mantener limpio el lugar en que vivimos, reducir la basura que producimos y utilizar elementos que puedan ser reciclados.

- Es querernos a nosotros mismos y a los demás seres humanos, conservando el medio en que vivimos.

¿QUÉ PODEMOS HACER?

- Conserva el medio ambiente; respeta los espacios verdes, los árboles y las plantas; disfruta de la naturaleza, no tires basura en los espacios verdes, ni en la orilla de la playa, ni en el mar.

- recoge tu propia basura cuando salgas de excursión, no hagas fuego en el bosque durante las épocas de alto riesgo, no laves el coche en las orillas de los ríos o en los solares.

- No abuses del coche, utilízalo sólo si es necesario; si es posible utiliza los transportes públicos. La bicicleta, además de no contaminar nos ayuda a hacer un saludable ejercicio.

- *Ahorra energía: apaga las luces que no se utilizan, aprovecha la luz del día, utiliza bombillas halógenas de bajo consumo, baja el termostato del calentador del agua, con 40° es suficiente.*

- *Ahorra agua: no dejes el grifo abierto cuando te lavas los dientes, duchate en lugar de bañarte, llena el fregadero de agua para fregar los platos, no utilices la lavadora cuando no tienes suficiente ropa que lavar, riega las plantas por la noche.*

- *Utiliza envases ecológicos: da preferencia a los envases de cristal retornables, son mejores conservantes que el plástico, llévate una cesta a la compra o guarda las bolsas de plástico para usos posteriores.*

- *Compra productos mínimamente envasados, no utilices artículos de usar y tirar, separa los diferentes tipos de envases para poder tirarlos al contenedor correspondiente*

- *Ahorra papel: utiliza papel reciclado, utiliza los folios por las dos caras, aprovecha los folletos publicitarios impresos por una sola cara para las notas de cada día o la lista de la compra, separa el papel del resto de la basura para tirarla en el contenedor de papel.*

- *Evita ensuciar: utiliza las papeleras en la vía pública y arroja la basura dentro de los contenedores, no vacíes los ceniceros de los coches en el suelo, recuerda que debes separar la basura en tu propia casa: papel, cristal, latas, restos de comida... y depositarla en los contenedores adecuados.*

- *Separa las pilas y colócalas en sus contenedores o llévalas a tiendas que las recojan. Procura utilizar la corriente eléctrica en lugar de las pilas.*

- *Adopta todas las medidas que sepas que son buenas para conservar la naturaleza, que somos todos.*

Día de la Tierra

Aquest article ha estat elaborat pels alumnes de Formació instrumental, dels grups A i B: María Nieto, Abdelduahab Omhamed, Essaid El Mazouari, Ignacio Ortúzar, Mounir Jabri, Matilde Crespo, Cecilio Mora, Amara Jabbie, Mustafa Camara, Carmelo Perriáñez, Moussa Echabbabi, Said Tahri, Muhammed Drammeh, Abdeslam Yaagoubi.

Así somos

▣▣ | Iniciació al castellà oral

En las clases de castellano oral coinciden personas muy diversas llegadas hace poco a Cataluña. A medida que el curso avanza, los alumnos van conociéndose mejor,

compartiendo experiencias, dudas y deseos. He aquí algunos ejemplos:

Hassan Attaheri

Hassan es de Nador (Marruecos). Es muy simpático, bromista y hablador. Vive en Sant Celoni con su hermano y trabaja en la construcción. Le gusta mucho el dinero.

A Hassan le gustaría poder comprarse una casa para traer a su familia a Sant Celoni.

Asma Batool

Asma llegó a Sant Celoni procedente de la ciudad de Khrian, en Paquistán. Es guapa, tranquila, inteligente, cumplidora y alegre; es amiga de Zakia.

A Asma le gustaría conocer mejor el catalán y el castellano para seguir estudiando e ingresar en la universidad.

Janet Gatleva

Janet es de Bulgaria, de la ciudad de Sviftobe. Hace un año que llegó a Sant Celoni. En su país era ingeniera de frutas; aquí trabaja de cocinera. A Janet le gusta cocinar, leer, limpiar la casa y escuchar música clásica.

Zakia Haitof

Zakia es de Marruecos y vive en Sant Celoni con su hermano. Es habladora, simpática, alegre, inteligente y risueña. Le gusta trabajar y hacer las labores del hogar. A Zakia le gustaría ir de vacaciones a Ifran.

Said Jabri

Said es de Narachic (Marruecos). Llegó a Sant Celoni hace un año y medio y trabaja de albañil. Es una persona tranquila, amable y cumplidora; habla poco, y le gusta la música y el fútbol.

A Said le gustaría tener una casa propia en Sant Celoni, su ciudad de acogida.

Simbing Jallow

Simbing es de Gambia, de Diabugu-Musa, pero ahora vive en Sant Celoni con su hermano; es muy alegre, risueño y divertido. A Simbing le gustaría ganar dinero para poder comprarse una casa en su país de origen.

Nadiya Khmilouska

Nadiya procede de la ciudad de Sokal, en Ucrania. Vive en Palautordera desde hace sólo unos meses; tiene una niña pequeña. Es una persona tranquila, que nunca levanta la voz. Le gusta hacer punto y leer, y dicen que es muy buena cocinera. Nadiya desea que toda su familia tenga buena salud.

Simon Wonkyung Sunwoo

Simon nació en Los Ángeles (Estados Unidos). Como estudiante, es cumplidor y aplicado. Le gustan las pelis, los libros y la música, cocinar y viajar. A Simon le gustaría hablar bien el castellano para poder relacionarse mejor con su entorno.

Inge T'Hooft

Inge nació en Bélgica, en la ciudad de Oudenaarde. Es seria, lista, amable y responsable. Llegó a Cataluña hace un año y medio. A Inge le gustaría hablar mejor el catalán y el castellano y poder trabajar de profesora de inglés.

Oksana Zaremba

Oksana es de Ucrania, de la ciudad de Sokal; es la cuñada de Nadiya. Oksana es una persona inteligente, guapa y tranquila. Le gusta leer y cocinar. A Oksana le gustaría ser siempre feliz.

Miloud Ziani

Miloud es de Marruecos, de la ciudad de Nador. Es mecánico, y hace un año que vive en Sant Celoni. Es hablador, alegre y muy trabajador. A Miloud le gustaría saber hablar catalán y castellano. Sueña también con tener su propio taller en Sant Celoni, con casarse, comprarse una casa y un coche.

Eleccions al Parlament de Catalunya

□ Accés a la universitat

El passat 16 de novembre de 2003 van tenir lloc eleccions per escollir el Parlament de Catalunya. Però, sabeu què és el Parlament, quina feina fa, què representa per a Catalunya? A continuació intentarem respondre aquestes preguntes i farem una ullada a les eleccions.

La Constitució espanyola de 1978 reconeix el dret a l'autonomia de les «nacionalitats i regions» que ho desitgin. Des de Catalunya, en aquella època es demanava l'Estatut d'autonomia i el retorn del president de la Generalitat. Així va ser. El 23 d'octubre de 1977 arribà a Barcelona l'Honorable Josep Tarradellas i Joan, en qualitat de president de la Generalitat.

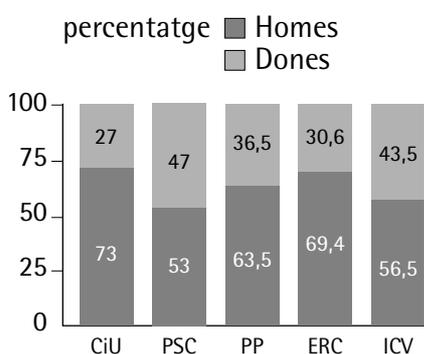
L'Estatut d'autonomia de Catalunya fou aprovat el 25 d'octubre de 1979. S'hi estableix que les institucions que componen la Generalitat són el Parlament, el president de la Generalitat, el Consell Executiu i el Tribunal Superior de Justícia.

El Parlament és la cambra legislativa (fa lleis), aprova els impostos, controla i impulsa l'obra de govern. Està constituït per 135 diputats, que exerceixen les seves funcions durant quatre anys. El Parlament té un president, una mesa i una diputació permanent. El president de la Generalitat és elegit pel Parlament entre els seus membres i nomenat posteriorment pel rei.

En aquestes darreres eleccions, les candidatures més importants han estat: Convergència i Unió, encapçalada per Artur Mas; el Partit dels Socialistes de Catalunya, amb Pasqual Maragall; el Partit Popular, dirigit per Josep Piqué; Iniciativa per Catalunya – Verds, amb Joan Saura, i Esquerra

Republicana de Catalunya, amb Josep-Lluís Carod-Rovira.

De la llarga campanya electoral realitzada per aquests partits, ens agradaria destacar dos punts. En primer lloc, el tant per cent de dones que formen part de la candidatura, que queda reflectit al gràfic següent:

En segon lloc, la política que impulsarien, si entressin al govern, en matèria d'immigració.

Segons el seu programa, CiU vol reclamar les plenes competències en aquesta matèria per afavorir l'arribada d'una immigració controlada i regular, i la posterior integració a Catalunya.

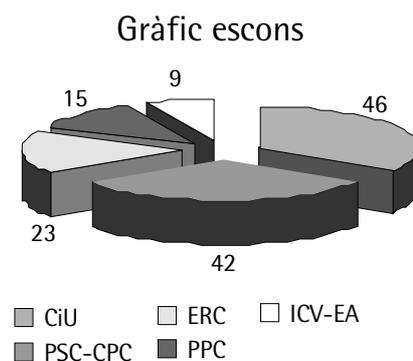
El PSC aposta per aconseguir la legalitat i regularitat dels fluxos migratoris i reforçar les polítiques socials orientades a assegurar la cohesió social i la integració dels immigrants.

El PP, per la seva banda, creu que els fluxos migratoris s'han de basar en tres eixos. El primer seria que tothom que arribi ho ha de fer per vies legals i amb els permisos en regla. El segon, que la immigració hauria de ser igual a la capacitat que tenim per atendre-la. I l'últim, que s'ha de ser molt rigorós amb la política de repatriacions dels immigrants il·legals.

La principal preocupació d'ERC és establir des de Catalunya la regulació general del flux migratori que pot arribar-hi, sense oblidar que s'ha de garantir a les persones nouvingudes unes condicions dignes tant de partida del seu país d'origen com d'arribada a Catalunya.

ICV-EA defensa una política d'immigració en què el concepte de ciutadania vinculi també les persones immigrades. Aquestes han de gaudir d'igualtat de drets i deures, d'igualtat d'oportunitats i de tracte respecte a la resta de la població.

Amb aquestes propostes sobre immigració es van presentar els partits a les eleccions del 16 de novembre, amb els resultats següents:

Com podeu observar al gràfic, el partit que va aconseguir més escons va ser CiU. Però els 46 aconseguits no són suficients per governar en solitari. Això vol dir que, a partir d'ara, al govern de Catalunya hi haurà més d'un partit, concretament els tres que van arribar a un pacte de govern: PSC-ERC-ICV. Entre tots sumen 80 escons, majoria absoluta al Parlament.

El president de la Generalitat escollit pel Parlament és el Molt Honorable Pasqual Maragall.

Suquet electrònic

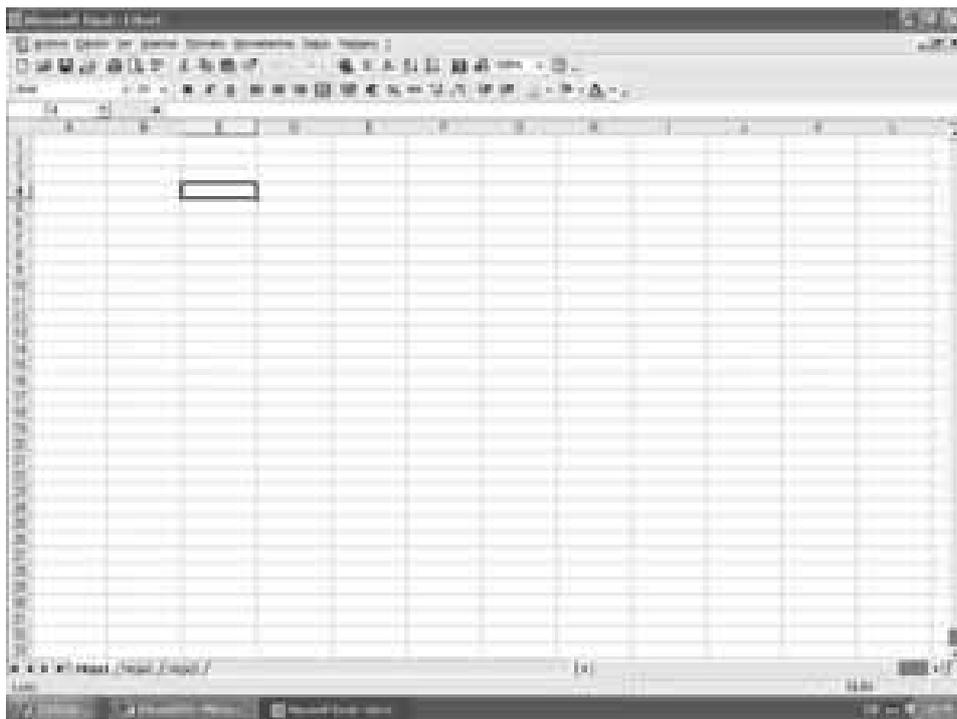
Creació d'una factura amb Excel

Ofimàtica

Excel és un dels components del paquet de programes Microsoft Office, juntament amb Word, Access i PowerPoint. L'Excel és un programa dels anomenats *fulls de càlcul* i, tot i no ser l'únic, és el més conegut i utilitzat –un cas semblant al del seu germà Word entre els programes de tractament de text.

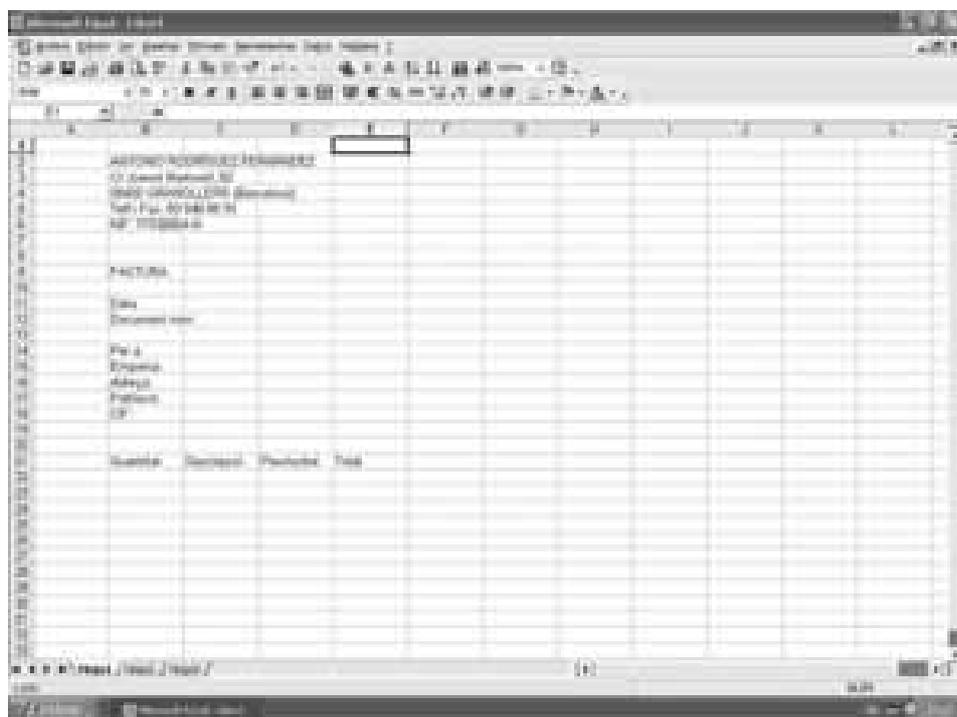
L'Excel té l'aparença d'una gran graella de files i columnes, tal com es pot veure a la imatge 1. Cada columna està encapçalada per una lletra, i cada fila, per un nombre. La intersecció d'una columna i d'una fila s'anomena *cel·la* i porta el nom de la columna i la fila corresponents. A la imatge, podem veure que el cursor es troba a la cel·la C4. Aquesta distribució en forma de graella és molt important, perquè permet escriure fórmules utilitzant els valors que es troben a determinades cel·les pel seu nom, com veurem més endavant.

Imatge 1

A les cel·les hi podem escriure un text, números o fórmules, bàsicament. En l'exemple que us presentem, una alumna d'Ofimàtica, la Teresa Llobet, ens explica com es fa una factura.

En primer lloc, ens col·loquem a la cel·la B2 i escrivim el nom de l'emissor de la factura, per exemple: «Antonio Rodríguez Fernández.» En prémer la tecla [Intro], el cursor es desplaça a la cel·la immediatament inferior, és a dir, a la B3. Ara escrivim l'adreça de l'emissor (C/ Joanot Martorell, 82), premem [Intro], i així successivament. Un cop introduïts tots els textos (rètols, en la terminologia d'Excel), el full té una aparença semblant a la de la imatge 2 (els rètols dels totals queden amagats, més avall del que es mostra a la imatge).

Imatge 2

El pas següent és el format del full, és a dir, l'aparença estètica que li volem donar.

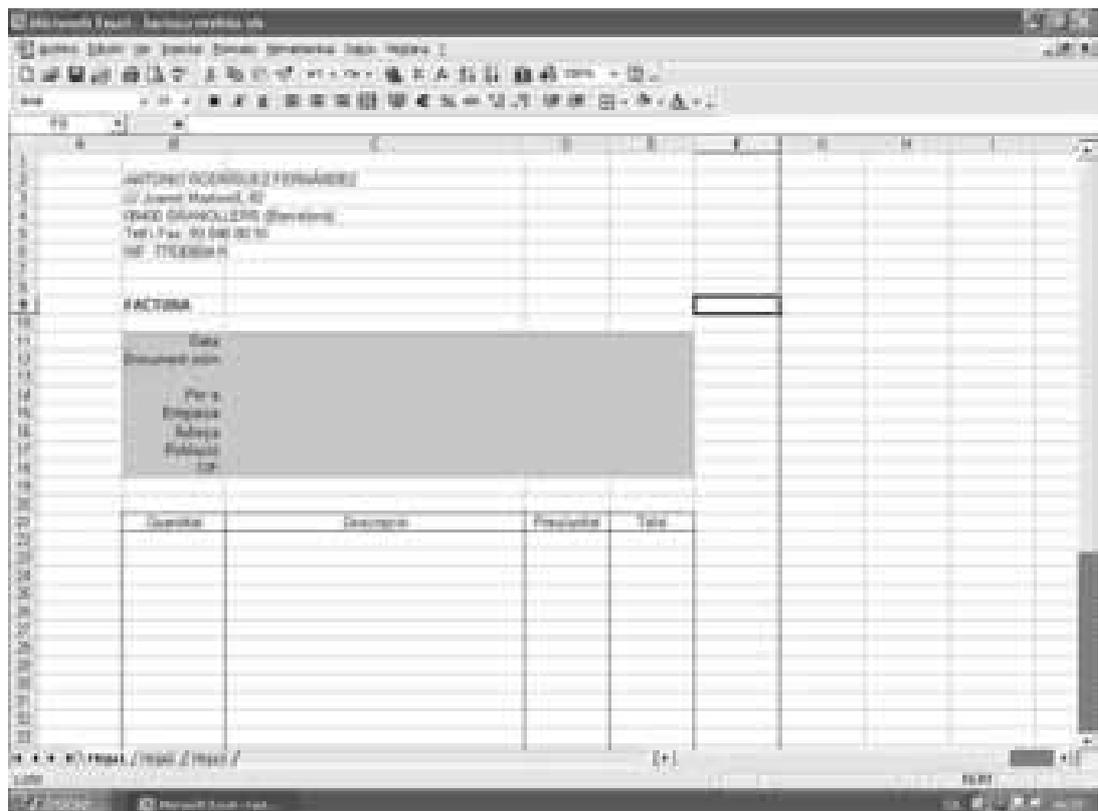
Caldria:

- Posar els rètols *Data*, *Document núm.*, *Per a*, *Empresa*, *Adreça*, *Població* i *CIF* arreglats a la dreta de les seves cel·les respectives. Per fer això, primer seleccionem amb el ratolí de les cel·les B9 a la B18, clicant al mig de la cel·la B9, i arrossegant fins arribar a la cel·la B18. Un cop seleccionat el rang de cel·les, cliquem al botonet de la barra de botons superior.
- Posar els rètols *Quantitat*, *Descripció*, *Preu/unitat* i *Total* al centre de les cel·les respectives. Seleccionarem el rang de cel·les que va de la B21 a l'E21 amb el mateix sistema del punt anterior i clicarem al botonet.
- Eixamplar la columna B fins que el text *Document núm.* càpiga completament a la seva cel·la. Per fer això, cliquem a la línia que separa les columnes B i C i arrosseguem a discreció.
- Eixamplar la columna C fins que sigui prou ampla com per escriure-hi la descripció dels productes de la factura. Utilitzem el mateix sistema que en el punt anterior.

Un cop fet tot això, el full tindrà una aparença similar a la de la imatge 3.

- Posar la paraula *FACTURA* en color blau. Per fer això, cal que ens col·loquem a la cel·la B9 i cliquem a la dreta del botonet de la barra de botons superior. Apareixerà una paleta de colors per triar i clicarem sobre el blau fosc.
- Pintar de blau el fons de les cel·les de la B14 a la E18. Caldrà seleccionar aquest rang de cel·les, tal com hem fet al primer punt, i clicar a la dreta del botonet de la barra de botons superior. De manera semblant al punt anterior, triarem un color blau clar.
- Posar les vores negres. Cal seleccionar les cel·les de la B21 a la E45, anar al menú «Formato/Celdas», seleccionar la pestanya «Bordes» i clicar sobre les línies superior, inferior i totes les verticals del model. A continuació, seleccionem les cel·les de la B11 a la E11 i hi posem una línia inferior, i per últim, seleccionem de la E46 a la E48 i hi posem totes les línies.
- A les columnes D i E (*Preu/unitat* i *Total*) i als totals volem que els números tinguin format monetari; és a dir, punt de mil, dos decimals i el símbol de l'euro. Cal seleccionar de la cel·la D22 a la D45 i de l'E22 a l'E48 i clicar sobre el botonet de format moneda: .

Imatge 3

Ara ve la part més important, les fórmules. Volem que el nostre full ens calculi a cada cel·la de la columna E el preu per unitat multiplicat per la quantitat del producte de la fila corresponent. En Excel, les fórmules s'escriuen d'acord amb unes normes sintàctiques precises. Per indicar, per exemple, que a la cel·la E22 volem que ens calculi el producte de la quantitat que posem a la cel·la B22, pel preu/unitat que posem a la D22, hem d'escriure:

$$=B22*D22$$

a la cel·la E22. A la cel·la E23, en canvi, la fórmula adequada seria:

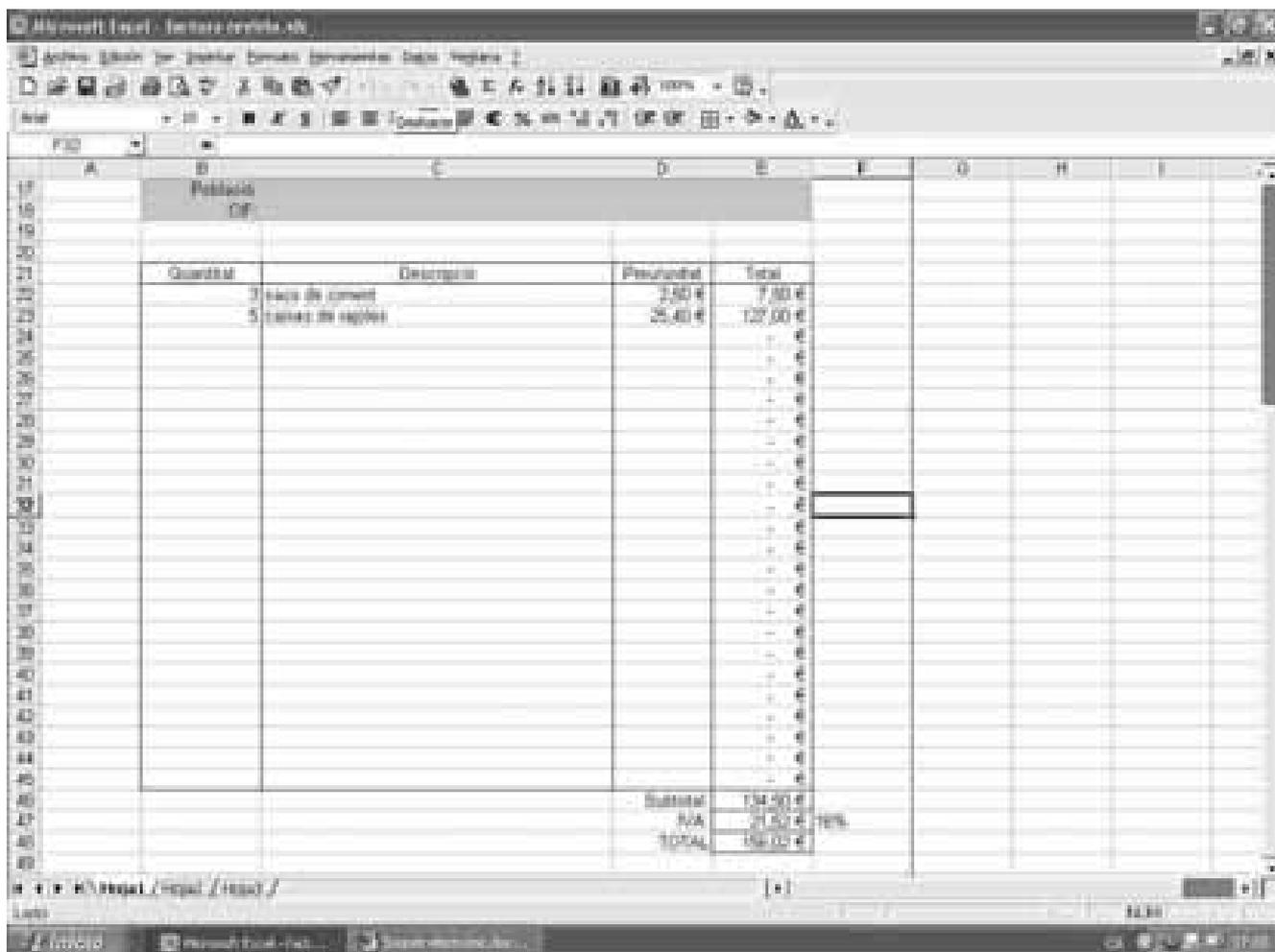
$$=B23*D23$$

Si ens hi fixem, la fórmula que cal col·locar a les diferents cel·les de la columna E és sempre la mateixa, però posant el nombre de fila corresponent. En aquests casos, no cal

que l'usuari escrigui totes les fórmules: Excel pot obtenir totes les fórmules a partir de la primera: Només cal introduir la primera fórmula que hem explicat a la cel·la E22 i, un cop escrita, arrossegar amb el ratolí pel quadrat negre inferior de la cel·la cap avall, fins arribar a l'E45. Com que les cel·les que intervenen a les fórmules són buides, el resultat que apareixerà és 0.

Queden les fórmules dels totals. A la cel·la E46, volem la suma de tots els totals de la columna E. Com que la fórmula va a la cel·la immediata al rang que volem sumar, només cal clicar sobre el botonet . Això ens calcula la suma de tots els valors. A la cel·la E47 volem calcular l'IVA. Com que el tipus d'IVA figura a la cel·la F47, només hem de posar la fórmula =E46*F47. D'aquesta manera, si canviem el tipus d'IVA de la cel·la F47, automàticament canviarà el resultat de la fórmula. Per últim, el total final és la suma del subtotal i l'IVA. A la cel·la E48, per tant, hi escriurem =E46+E47.

A la imatge 4 podem veure el full acabat, amb un parell de productes d'exemple perquè veieu com Excel fa els càlculs.

Imatge 4

Questionari d'inici de curs

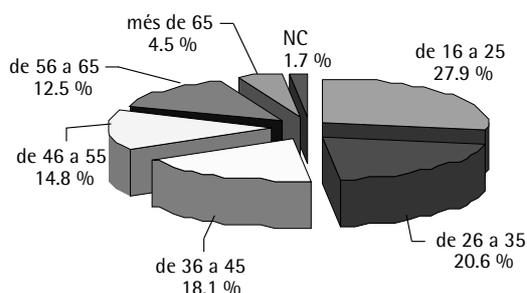

Us presentem els resultats del qüestionari que responen els alumnes al principi de curs. Als gràfics mostrarem els resultats globals, encara que les taules de freqüències

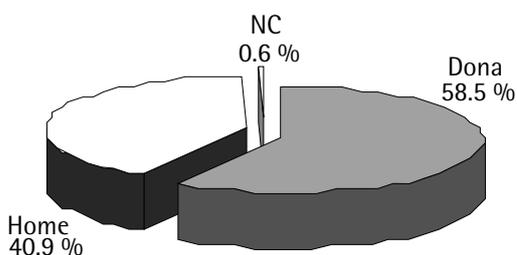
s'han realitzat per nivells i mòduls, i, si ho creiem oportú, farem comentaris de les respostes que s'han produït en algun d'aquests.

El nombre de persones que va respondre l'enquesta va ser de 359, de les quals mostrem en aquests gràfics l'edat i el sexe.

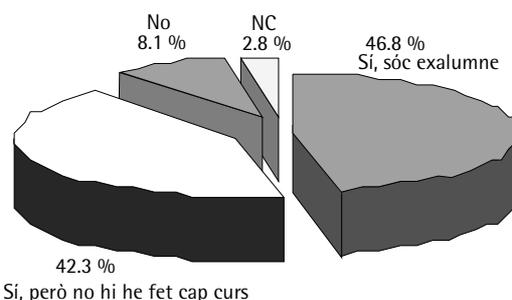
Edat

Sexe

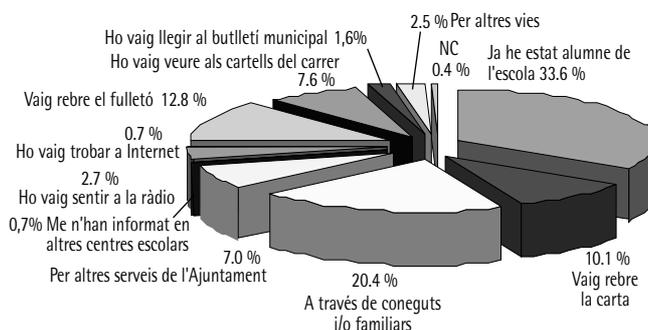

2. Coneixies l'existència de l'escola d'adults abans d'apuntar-t'hi?

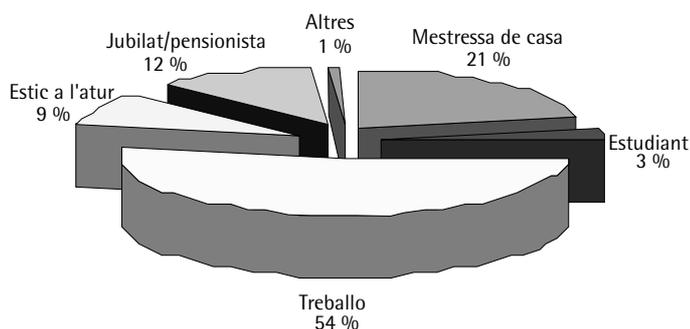
La majoria de persones ha contestat afirmativament; d'aquestes, 168 ja s'havien matriculat a l'escola en un curs anterior i 152 no hi havien assistit mai.

3. Com t'has assabentat de quan i on t'havies de matricular?

Els resultats obtinguts de les qüestions proposades han estat els següents:

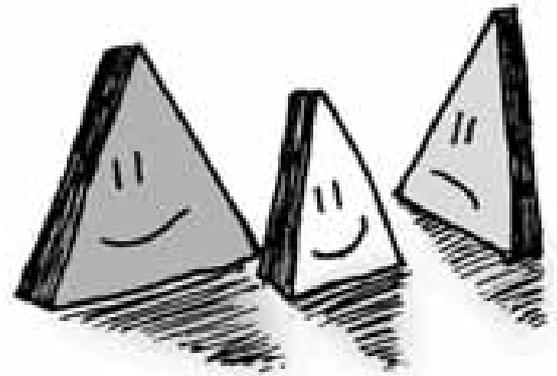
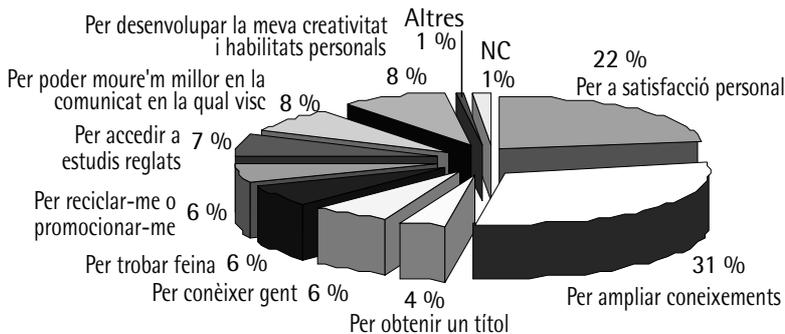
1. Quina és la teva situació laboral actualment?

De les persones enquestades, un 54 % està treballant. La situació de la resta d'enquestats es reparteix entre mestresses de casa, aturats, jubilats i estudiants. Volem destacar que, en els grups d'accés a cicles formatius de grau superior i d'accés a la universitat, els percentatges de persones que treballen es mou entre un 79 % i un 91 %, dada molt més elevada que la global.

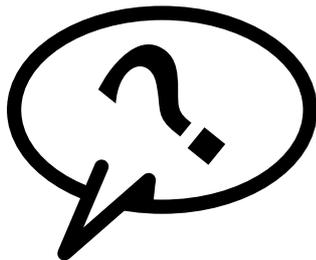
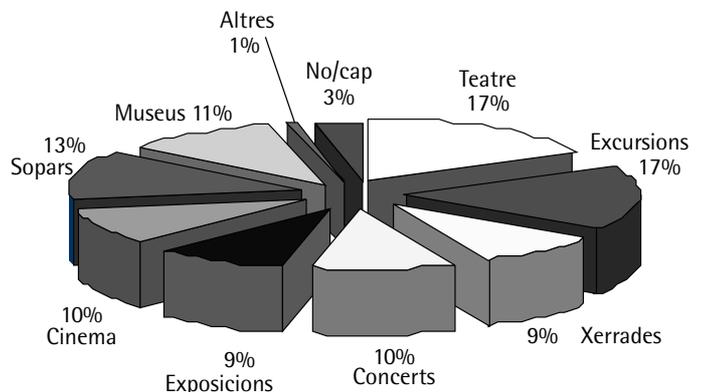
Una tercera part de les persones enquestades coneixia el procés de matrícula perquè es tractava d'exalumnes. La resta se n'ha assabentat majoritàriament a través de coneguts i/o familiars, encara que també s'han de tenir en compte d'altres opcions.

4. Per què creus que et pot servir?

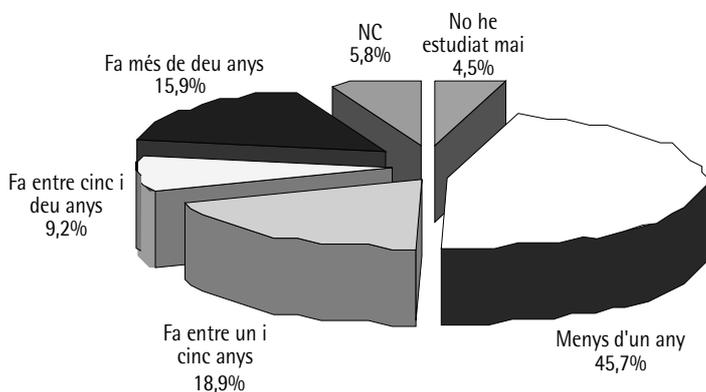

En aquesta qüestió s'ha de tenir en compte que algunes persones han escollit més d'una opció. La més elevada és la d'ampliar coneixements, encara que també cal remarcar l'opció de realitzar-se personalment. Els percentatges obtinguts de la resta d'opcions estan molt repartits, tal com es pot veure al gràfic corresponent.

6. Quines activitats extraescolars proposaries?

5. Quant temps fa des que vas estudiar algun curs o curset per última vegada?

Gairebé la meitat de la gent enquestada respon que fa menys d'un any que havia fet algun curs; cal constatar que 16 persones no havien estudiat mai.

La majoria dels alumnes que han contestat l'enquesta han proposat més d'una activitat. Aquestes, de més a menys proporció, són les següents: excursions, teatre, sopars, museus, concerts, cinema, exposicions i xerrades.

CONCLUSIONS

D'acord amb aquests resultats, es detecta que el Centre de Formació d'Adults és un servei de l'Ajuntament prou conegut per tothom que hi assisteix. A més, volem fer esment que la via de difusió de l'escola més utilitzada és a través dels propis familiars i coneguts. La motivació més destacable que diuen tenir les persones matriculades al centre és la d'aprendre, i això també queda palès en el fet que moltes d'elles ja havien realitzat algun altre curs no fa gaire temps. Finalment, volem comentar que la majoria han proposat activitats perquè s'organitzin al llarg del curs.

Col·laboracions

Michael Flatley

Michael Flatley's

LORD of the DANCE

Michael Flatley va néixer a Chicago l'any 1958.

La seva àvia el va animar a apuntar-se a classes de dansa a l'escola Little Flower de Chicago. Durant les seves primeres classes el seu professor no va valorar-lo, però va tornar a començar de nou i llavors es van adonar que tenia habilitats i talent.

Quan tenia catorze anys, va viatjar a Irlanda per primera vegada per competir al campionat de dansa irlandesa. Però va perdre i no li va agradar gens, estava molt decebut. L'any següent va tornar al campionat i va aconseguir la quarta posició. Va quedar-se a Irlanda aprenent dansa irlandesa. Va tornar a participar al campionat i va ser campió de dansa i flauta. Un dia va rebre una trucada dels Cheftains, el grup més popular d'Irlanda, que van demanar-li que s'incorporés al grup i ho va acceptar. Des d'aquell moment el grup i ell van esdevenir molt populars.

Un dia va rebre una altra trucada: li van proposar crear un espectacle de dansa per a la mitja part del Festival d'Eurovisió que tenia lloc a Dublín. Aquella dansa seria Riverdance.

Després d'aquella actuació, el seu pare es va adonar que havien de fer un altre espectacle; llavors van muntar el Lord of the Dance, que fou un gran èxit. L'última actuació d'en Michael va ser al castell de Stormon, a Belfast, al nord d'Irlanda, el 29 de juliol de 2000.

Després d'aquesta actuació, en Michael es va prendre un descans indefinit.

Michael Flatley was born in 1958 in Chicago. His grandmother cheered him up to take dance lessons at Little Flower school of Chicago. While his first lessons, his teacher did not appraise him, but he started the lessons again, and then he and his teacher saw that he had ability and talent.

When he was fourteen years old, he travelled to Ireland for first time, to compete in the championship of Irish dance. But he lost and he didn't like it at all, he was very disappointed. The following year he returned to the championship and got the fourth position. He stayed in Ireland learning Irish dance. He took part again in the championship and he was the Irish dance and flute champion.

One day he received a call from the Cheftains, the most popular group of Ireland, asking for his incorporation to the band and he accepted the offer. From that moment the band and he become very popular. One day he received another call, they proposed him to create a dance spectacle for the interval of the Eurovision Festival which was celebrated in Dublin. That dance would be Riverdance.

After this performance, his father realised that he had to make another show. Then he arranged the Lord of the dance. That was a big success.

The last performance of Michael was in the Stormon castle in Belfast, in the North of Ireland, on the 29th of July 2000.

After that performance, Michael took an indefinite rest.

Núria Doménech (Anglès II)

The strange planet of Pluto

Pluto's orbit isn't a circle but an eccentric ellipse. That is leant respect to any plain of any other planet. In one end of the orbit goes over the other planets and from the other end falls bellow.

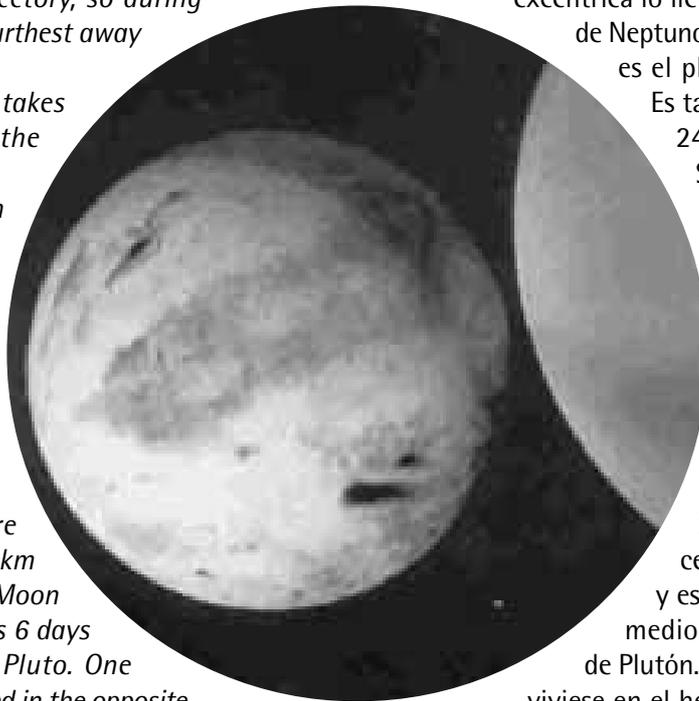
It is also strange because its eccentric orbit takes it to cross over Neptune's trajectory, so during many years has been the furthest away from the Sun planet.

Its orbit is so long, that it takes 248 years to go around the Sun.

During summer its frozen nitrogen evaporates and in winter it becomes frozen and goes back to the surface.

In 1978 it was discovered that Pluto was accompanied by its moon Caronte.

Pluto and Caronte were separated by only 20000 km (20 times closer than the Moon and the Earth) and it takes 6 days and a half to go around Pluto. One inhabitant of Pluto who lived in the opposite hemisphere wouldn't even know that Pluto has a moon.

La órbita de Plutón no es un círculo sino una elipse excéntrica que está inclinada respecto a cualquier plano de cualquier otro planeta. En un extremo de la órbita, pasa por encima de los planetas, y desde el otro extremo cae por debajo. También es insólito porque su órbita

excéntrica lo lleva a atravesar la trayectoria de Neptuno, así que durante varios años es el planeta más alejado del Sol.

Es tan larga su órbita que tarda 248 años en dar la vuelta al Sol. Durante el verano, su nitrógeno congelado se evapora; en el invierno se congela y vuelve a la superficie.

En 1978 se descubrió que Plutón estaba acompañado de su luna Caronte. Plutón y Caronte están separados por solo 20.000 km (20 veces más cerca que la Luna de la Tierra), y este último tarda seis días y medio en dar la vuelta alrededor de Plutón. Un habitante de Plutón que viviese en el hemisferio opuesto no sabría que Plutón tiene una Luna.

Jesús Liñán (Anglès II)

Dibuix de David Salip

Civisme o consumisme? Tu tries

Girona, març de 2004
Fotografies de Gerard Riera

Carta a un maltractador

Ja sé que estem vivint una època de molta tensió, de moltes pressions econòmiques, laborals, socials..., pressions que ens porten estrès, ansietat, desencant; ja sé que s'han perdut els valors, el respecte; que respirem violència pertot arreu: al cinema, a la televisió, als esports i, fins i tot, als jocs infantils. La violència és al carrer, a la carretera i en quasi totes les nostres activitats. De tota la violència, però, la pitjor, la més covarda, és la que tu practiques contra la persona que s'ha donat a tu per amor, a qui vas prometre felicitat i, malgrat això, només li has donat dolor.

No és cert —com dius— que la premsa t'hagi utilitzat perquè casos com el teu, que són una minoria, venen; que hagi creat una imatge irreal i desproporcionada.

Sàpigues que la violència degrada a qui la practica allà on sigui, tant se val si és al carrer, a casa o a l'Iraq.

No em serveixen les teves excuses. Dius que ella et maltractava, que fins i tot et pegava, que no la denunciaves per por al ridícul, i fins i tot, que no ho comentaves als teus companys per no quedar com un babau... I com has quedat ara?

Dius que només li vas pegar una vegada i que va ser en defensa pròpia, que no volies fer-li tant de mal i que tu mateix la vas portar a urgències i que va ser allà on se't van tòrcer les coses.

Dius que tu no l'havies denunciat mai i que en canvi ella no va tenir cap dubte a fer-ho a la primera. Què esperaves? Afortunadament ja s'han acabat aquells temps en què les dones havien d'aguantar tot allò que els seus marits els feien, el temps en què els homes pensaven que eren els amos de la seva muller. Ara la justícia ajuda la dona perquè és més dèbil i perquè el contrari seria mal vist, políticament incorrecte.

Em dius que vas acceptar el divorci perquè ja no volies estar a prop d'ella i que ara és pitjor. Has de pagar la hipoteca d'un pis que ella s'ha quedat, li has de passar una pensió per a uns fills que no et deixa ni veure, als quals dia a dia els parla malament de tu, i a més, te'ls ha girat en contra.

Dius que amb el que et queda no pots començar una nova vida, ni tan sols pots llogar una habitació, que vius dins del cotxe i que per no poder-te rentar has perdut fins i tot la feina.

Excuses de mal pagador... Creus que això justifica que la matassis a ganivetades?

Dius que quatre anys a la presó a pensió completa i que després començaràs una nova vida en llibertat i sense ella. Infeliç!

Gent com tu desmereix a tots els homes, a tota la nostra societat. I és per això que et maleeixo, a tu i a tots els violents, i a pesar de tot —en el fons— em fas llàstima.

Antoni Roig (Introducció a la informàtica)

S A L U T A C I Ó

Amics, estic tan content de trobar-me amb gent galana, i ara m'ha entrat la gana de parlar un petit moment.

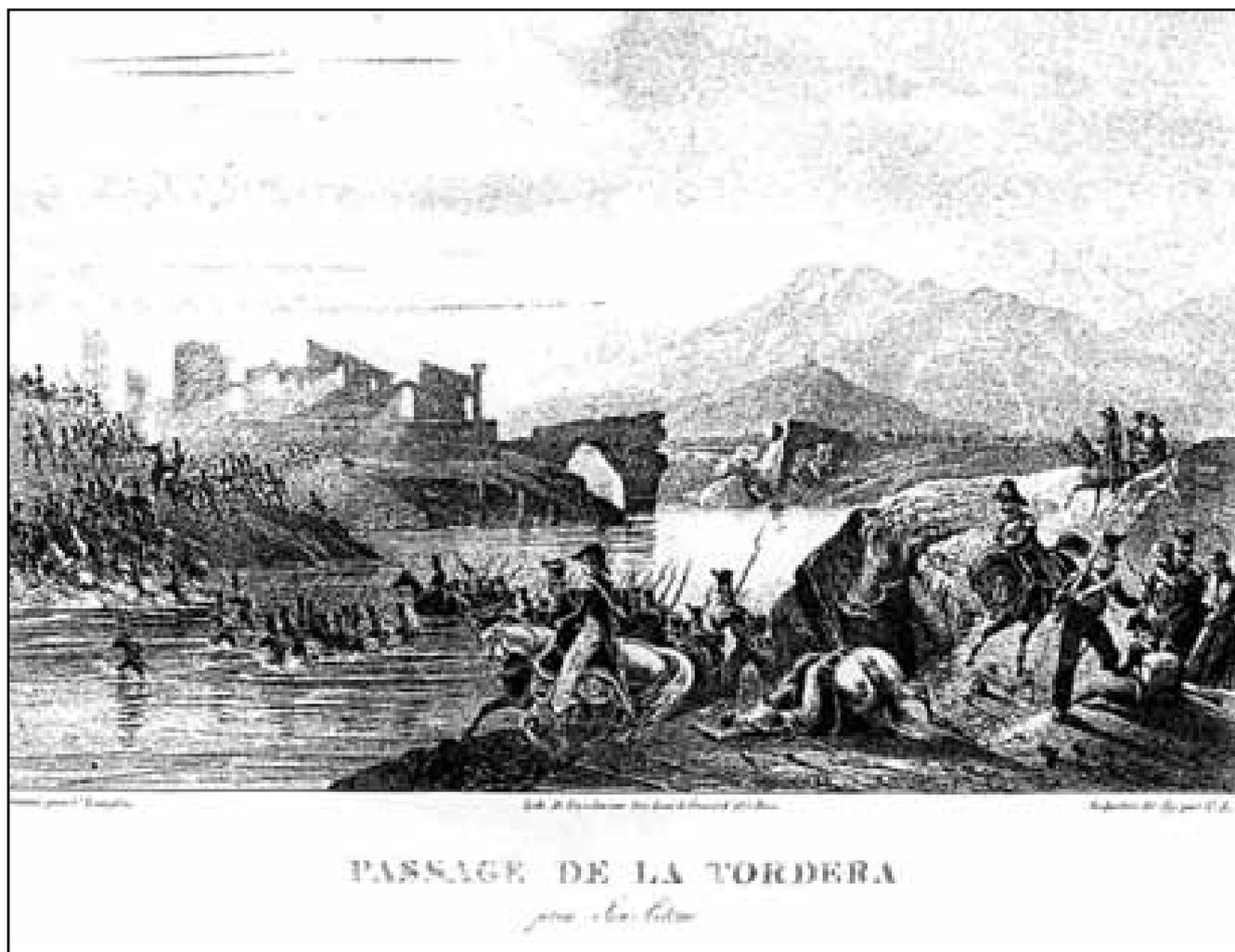
No cal pas estar empipat per tenir un any més d'edat, puix el viure és cosa bona, rebeu tots l'enhorabona.

Però com que la franquesa és qualitat que en mi priva i és molts cops tan expressiva que té caire de rudesia,

brindo per tots els reunits en aquesta reunió amical, desitjant que ben units en fem un altre d'igual.

Que aquest brindis serveixi per fer un prec commogut, que el bon Déu ens concedeixi un llarga vida plena de salut.

Francesc Maresma
(Informàtica per a gent gran)

¿DÓNDE ESTÁ EL GRABADO?

Durante el tiempo de preparación de un reportaje para un periódico ruso, con motivo de la inauguración del pont Trençat, he consultado libros de etnografías territoriales, periódicos antiguos, partes de operaciones de la guerra entre España y Francia.

En una de las colecciones sobre etnografía territorial he encontrado la reproducción de un grabado que describe cómo la caballería y la infantería francesas cruzaron el río Tordera, sobre el fondo del *pont Trençat*. Debajo de la imagen puede leerse: «El pas de la Tordera amb el *pont Trençat* al fons, segons un gravat francès del segle passat.» Ya se ve un solo ojo del puente, que el autor, maestro del buril, muestra con un gran talento.

En esta ilustración, se observa un centenar de oficiales y soldados que están combatiendo en una de las orillas del río; los heridos sufren, van cayendo los muertos. Los

habitantes de Sant Celoni y de Santa María de Palautordera han sido llamados a *sometent* para luchar contra el Ejército francés.

Estoy seguro de que la obra de arte debe estar guardada, sin duda, en las instalaciones del archivo municipal, pero una copia; el original no se ha encontrado, aunque algo se sabe. Contacté con un historiador local, y él me dio la ilustración del grabado. Con una lupa he podido leer, en francés «Dessin par C. Longlois». El autor residía, seguramente, en Francia, pero las huellas de su grabado no se han encontrado.

Hemos querido que los lectores sepan de la existencia de este grabado. ¿Quizás esté en alguna colección personal? Si alguien sabe de él, que nos informe. Los habitantes de Sant Celoni le estarán agradecidos.

Boris Karpov (Castellà elemental)

Informació del centre

Horaris

FORMACIÓ INSTRUMENTAL I

de dilluns a dijous de 15 a 16.30 h

FORMACIÓ INSTRUMENTAL II

de dilluns a divendres de 16 a 17.30 h

FORMACIÓ INSTRUMENTAL III

de dilluns a divendres de 16 a 17.30 h

FORMACIÓ INSTRUMENTAL

grup A: dilluns, dimecres i divendres de 20 a 22 h
grup B: dilluns, dimecres i divendres de 20 a 22 h

GRADUAT EN EDUCACIÓ SECUNDÀRIA

de dilluns a divendres de 17 a 20 h

PROVA D'ACCÉS A CICLES FORMATIUS DE GRAU MITJÀ

dilluns i dijous de 17 a 19h i
dimarts i divendres de 17 a 20 h

PROVA D'ACCÉS A CICLES FORMATIUS DE GRAU SUPERIOR

Part comuna:

Grup A: dimarts de 18 a 22 h i dimecres de 19 a 22 h
Grup B: dijous de 19 a 22 h i divendres de 18 a 22 h

Part específica:

Depèn de les assignatures que hagi de cursar l'alumne.
En la franja horària de 18 a 22 h

PROVA D'ACCÉS A LA UNIVERSITAT

Part comuna:

Grup A: dimarts de 18 a 20 h i dimecres de 19 a 22 h
Grup B: dijous de 19 a 22 h i divendres de 18 a 20 h

Part específica:

Depèn de les assignatures que hagi de cursar l'alumne.
En la franja horària de 18 a 22 h

INICIACIÓ AL CATALÀ ORAL

dilluns i dimecres de 15 a 16.30 h

CASTELLÀ PER A ESTRANGERS

Iniciació al castellà oral: dimarts i dijous de 20 a 21.30h
Castellà elemental: dimarts i dijous de 20 a 21.30 h

ANGLÈS

1r nivell: dilluns i dimecres de 18 a 19.30 h
2n nivell: dilluns i dimecres de 19.30 a 21 h

INFORMÀTICA

D'octubre a febrer

INTRODUCCIÓ A LA INFORMÀTICA

Grup A: dimarts i dijous de 16 a 18 h

Grup B: dimarts i dijous de 20 a 22 h

Grup C: dimarts i dijous de 18 a 20 h

OFIMÀTICA

Grup A: dilluns i dimecres de 16 a 18 h

INTERNET

Grup A: dilluns i dimecres de 18 a 20 h

Grup B: dilluns i dimecres de 20 a 22 h

De febrer a juny

INTRODUCCIÓ A LA INFORMÀTICA

Grup D: dimarts i dijous de 20 a 22 h

INFORMÀTICA PER A GENT GRAN

dimarts i dijous de 16 a 18 h

OFIMÀTICA

Grup B: dilluns i dimecres de 16 a 18 h

Grup C: dilluns i dimecres de 20 a 22 h

DISSENY GRÀFIC

dilluns i dimecres de 18 a 20 h

INTERNET

Grup C: dimarts i dijous de 18 a 20 h

DIBUIX I PINTURA

Grup A: dimecres de 16 a 18.30 h

Grup B: dimarts de 18.30 a 21 h

Grup C: dijous de 17 a 19.30 h

Grup D: dijous de 19.30 a 22 h

TALLERS DE PINTURA

dilluns de 19 a 21 h

1r trimestre: gravat al linòleum

2n trimestre: acrílic

3r trimestre: retaule i daurats

INTRODUCCIÓ AL LÈXIC DE LA CONDUCCIÓ

dilluns i dimecres de 20 a 21.30 h

Professorat

Sergi Bernal

- Introducció a la informàtica
- Informàtica per a gent gran
- Ofimàtica
- Internet
- Disseny gràfic

Isabel Besson

- Accés a CFGM
- Accés a CFGS
- Accés a la universitat

Manoli Gallardo

- GES
- Accés a CFGM
- Accés a CFGS
- Accés a la universitat

Paqui García

- Formació instrumental A
- Formació instrumental III
- GES
- Castellà elemental

Ana Navarrete (secretaria)

- Iniciació al català oral
- Iniciació al castellà oral
- Accés a CFGS

Marta Palomé

- Anglès 1r nivell
- Anglès 2n nivell

Marina Pardo

- Formació instrumental B
- Formació instrumental II
- GES
- Accés a CFGM
- Accés a CFGS

Anna Soler

- Iniciació al castellà oral
- Introducció al lèxic de la conducció
- Accés a la universitat

Jesús S. Kaso

- Dibuix i pintura
- Tallers de pintura
- Accés a CFGM

M. Antònia Vilarrodona (direcció)

- Formació instrumental I
- GES
- Accés a CFGM

Dades del curs

Matrícules per nivells i mòduls

Formació instrumental I	16	Introducció a la informàtica	48
Formació instrumental II	11	Informàtica per a gent gran	12
Formació instrumental III	14	Ofimàtica	35
Formació instrumental	22	Internet	31
Graduat en educació secundària	19	Disseny gràfic	12
Prova d'accés a cicles formatius de grau mitjà	13	Dibuix i pintura	71
Prova d'accés a cicles formatius de grau superior	35	Tallers de pintura	
Prova d'accés a la universitat per a majors de 25 anys	20	1r trimestre (gravat al linòleum)	15
Iniciació al català oral	23	2n trimestre (acrílic)	15
Iniciació al castellà oral	32	3r trimestre (retaule i daurats)	10
Castellà elemental	24	Introducció al lèxic de la conducció	16
Anglès de 1r nivell	21		
Anglès de 2n nivell	22	TOTAL*	537

*El nombre de matrícules és superior al d'alumnes (458), ja que un mateix alumne pot estar matriculat a més d'un nivell i/o mòdul. Recompte efectuat amb data 24 de març de 2004.

Dades dels alumnes

Sexe

Dones	262
Homes	196

Edat

de 16 a 25 anys	118
de 26 a 35 anys	109
de 36 a 45 anys	69
de 46 a 55 anys	80
de 56 a 65 anys	53
més de 65 anys	29

Nivell d'estudis

Analfabet	5
Sense estudis	33
Estudis primaris	70
Certificat	14
Graduat	66
ESO sense aprovar	25
ESO	16
FP I	44
FP II	29
BUP	28
Batxillerat LOGSE	21
COU	8
CF de grau mitjà	15
CF de grau superior	7
Universitaris	58
No consta	19

Situació laboral

Treballa	250
Mestressa de casa	67
Estudiant	3
Aturat	76
Jubilat/pensionista	42
Altres	20

Població de residència

Sant Celoni	318
Sta. M. de Palautordera	42
Riells i Viabrea	21
Breda	11
Vallgorguina	7
Hostalric	7
Llinars del Vallès	7
St. Esteve de Palautordera	7
Campins	6

Gualba	6
Cardedeu	4
St. Antoni de Vilamajor	3
St. Pere de Vilamajor	3
La Costa del Montseny	2
Montseny	2
Mosqueroles	2
Arbúcies	1
Badalona	1
Fogars de Monclús	1
Granollers	1
Les Franqueses del Vallès	1
St. Feliu de Buixalleu	1
Vilalba Sasserra	1

Procedència

Espanya	328
Marroc	66
Xina	8
Gàmbia	6
Rússia	6
Romania	4
Ucraïna	4
Argentina	3
Bulgària	3
Equador	3
Senegal	3
Algèria	2
Bèlgica	2
Colòmbia	2
França	2
Pakistan	2
Perú	2
Uruguai	2
Alemanya	1
Bielorrússia	1
Eslovàquia	1
Estats Units	1
Gran Bretanya	1
Itàlia	1
Moldàvia	1
Portugal	1
Veneçuela	1
Xile	1

Crònica d'activitats

Convocatòria del 3r concurs de postals nadal·lenques, novembre de 2002

En aquesta edició s'hi van presentar 16 obres, que van estar exposades a l'escola, i tots els alumnes del centre van poder votar i escollir-ne una. La guanyadora va ser la presentada per Elisenda Lloberas, que s'utilitzarà per felicitar el Nadal de 2004.

Presentació de l'Agenda Llatinoamericana Mundial 2004, 10 de desembre de 2003

Des del centre es va organitzar un acte per presentar l'Agenda Llatinoamericana 2004, que en aquesta edició porta el lema «Com hauria de ser "l'altre món possible"». Aquesta presentació va anar a càrrec de Jordi Planas i Quim Vilar, dos dels impulsors de la campanya de divulgació de l'agenda. Aquesta agenda és una eina pedagògica i solidària, que conté una sèrie d'articles i de reflexions sobre la gravetat de les injustícies que pateix el món.

Sortida al teatre, 28 de novembre de 2003

Com a activitat del primer trimestre, es va organitzar una sortida a Barcelona per veure l'obra *Primera plana* al Teatre Nacional de Catalunya, a la qual van assistir 58 persones, entre alumnes, mestres i acompanyants.

Festa de Nadal, 19 de desembre de 2003

Per tancar el primer trimestre, vam celebrar la tradicional festa de Nadal, durant la qual va tenir lloc el tretzè concurs de pastissos i postres nadalencs. El jurat, d'entre els dotze pastissos presentats, va atorgar el premi al gust al d'Ana San Miguel, i el de l'originalitat, al de M. Luisa Iglesias.

Durant l'acte, les 70 persones que hi van assistir van

poder degustar el pastissos i també es va lliurar el premi a la guanyadora del tercer concurs de postals nadal·lenques.

Convocatòria del dotzè concurs per a la portada de la revista *Suar Tinta*, gener de 2004

Aquest concurs va adreçat a tots els alumnes del centre, i en aquesta edició s'hi han presentat un total de sis obres. La portada guanyadora l'elegeix un jurat format per representants dels alumnes, dels mestres, de l'Àrea de Comunitat i pel dissenyador de la revista. La seva elecció es dona a conèixer en l'acte de presentació de la revista. Les obres participants estaran exposades a l'escola del 26 d'abril al 7 de maig.

Sessió informativa del Cos de Mossos d'Esquadra, 19 de febrer de 2004

Es va realitzar una xerrada adreçada al col·lectiu d'immigrants de l'escola a càrrec d'un responsable de l'Oficina de Relacions amb la Comunitat, de Granollers. A la xerrada, a la qual van assistir més de 40 persones, es va passar un vídeo en què es presentava el Cos de Mossos d'Esquadra com un servei al ciutadà, i també es va comentar el tema referent al permís de conduir i a la seva homologació.

Sortida al teatre, 27 de febrer de 2004

D'acord amb la proposta d'alguns alumnes del centre, es va organitzar una altra sortida al Teatre Nacional de Catalunya per veure l'obra *Dissabte, diumenge i dilluns*, d'Eduardo de Filippo. Igual que l'altra, va tenir molta acceptació i van assistir-hi un total de 54 persones, que van gaudir d'un bon espectacle.